

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1997-1998

24 oktober 1997

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

A. ALGEMENE BESPREKING

Wij heb de eer u het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998 in te leiden. Zoals door het Vlaamse Parlement in een resolutie gesteld, bevat dit ontwerp van decreet geen bepalingen meer die geen rechtstreeks verband houden met de inkomsten en de uitgaven in het begrotingsjaar 1998.

Dit ontwerp van Programmadecreet bevat de volgende hoofdstukken :

Hoofdstuk I	Onderwijs
Hoofdstuk II	Financiën en Begroting
Hoofdstuk III	Huisvesting
Hoofdstuk IV	Kansarmoedebestrijding
Hoofdstuk V	Leefmilieu
Hoofdstuk VI	Bepalingen met betrekking tot de omvorming van begrotingsfondsen
Hoofdstuk VII	Sociaal en Cultureel Werk
Hoofdstuk VIII	Inwerkingtreding

Op de algemene opmerkingen van de Raad van State kan geantwoord worden zoals in het verleden. De Vlaamse regering opteert bewust voor slechts één programmadecreet met zowel gemeenschaps- als gewestbepalingen. Een programmadecreet is immers een onderdeel van de begrotingsopmaak. Omwille van de eenheid tussen Gemeenschap en Gewest wordt een gezamenlijke begroting ingediend bij het Vlaamse Parlement.

De Vlaamse regering zal in de toekomst naar streven om voorafgaand aan het advies van de Raad van State, meer zorg te besteden aan de redactie van de bepalingen.

B. ARTIKELSGEWIJZE COMMENTAAR

HOOFDSTUK I

Onderwijs

Artikel 1

Artikel 25 van het decreet Basisonderwijs voorziet in een verplichte tussenkomst van de Gemeen-

schap in de kosten van het vervoer van alle recht-hebbende leerlingen in het officieel én het vrij onderwijs , indien ouders het onderwijs van hun (vrije) keuze wensen en dat binnen een afstand van vier kilometer niet vinden.

Tot heden was de aanwending van de middelen van het Fonds voor het leerlingenvervoer beperkt tot het betalen van de kosten voor het vervoer van de leerlingen, in toepassing van hetzij het koninklijk besluit van 7 februari 1974 betreffende de wijze waarop de reiskosten van de leerlingen uit het buitengewoon onderwijs ten laste genomen worden door de Staat, hetzij de wet van 15 juli 1983 houdende oprichting van de Nationale Dienst voor leerlingenvervoer.

Artikel 2

De aanwending van de middelen op het fonds Klasse waren tot nog toe beperkt tot algemene werkingskosten.

Voor een efficiënte werking dringt zich evenwel een actualisering van het informaticamateriaal van de redactie op. Daarnaast moeten ook nieuwe, performante computers aangeschaft worden.

Teneinde deze uitgaven te kunnen aanrekenen op het fonds is een uitbreiding van de aanwending van de middelen naar 'vermogensgoederen' noodzakelijk.

Artikel 3

Vanaf 1 januari 1996 geldt het nieuwe financieringssysteem voor de hogescholen (enveloppefinanciering) en wordt bij teveelbetaling niet meer teruggevorderd voor de Schatkist, maar ten voordele van ofwel één hogeschool ofwel de hogescholen in globo. Dit is een consequentie van het gesloten financieringssysteem.

Het hogescholendecreet bepaalt evenwel niet expliciet de bestemming van deze teruggevorderde bedragen. In 1996 en 1997 werden de gerecupereerde middelen volgens de comptabiliteitsregels geboekt als zogenaamde 'derdengelden' op het bestaande algemene wedderecuperatiefonds.

Bij de ontwerpbegroting 1998 werd dit probleem reeds begrotingstechnisch geregeld door op de middelenbegroting en op de uitgavenbegroting een

basisallocatie 41.90 te creëren voor de ‘terugvoordringen enveloppe Hogescholen’.

Artikel 4

In uitvoering van het regeerakkoord worden in 1998, net zoals in 1997, 800 miljoen extra middelen voorzien voor de hogeschoolcampussen. Deze middelen worden onder de vorm van vastleggingsmachtigingen toegekend. De verdeling tussen de onderwijsnetten is gebeurd conform de bepalingen in de Onderwijsdecreten VI en VII.

HOOFDSTUK II

Financiën en Begroting

Artikel 5

Dit artikel strekt ertoe om het kadastraal inkomen van de nieuwe investeringen (gedaan na 1-1-1998) gedaan door de bedrijven in materiëel en outillering welke onroerend zijn door bestemming niet langer te belasten in de onroerende voorheffing. Hierop zijn echter twee beperkingen voorzien. Ten eerste geldt de vrijstelling slechts in de mate dat het bestaande kadastraal inkomen voor materiëel en outillage per 1-1-1997 overschreden moet worden. Slechts het gedeelte van het kadastraal inkomen dat het niveau per 1-1-1997 overstreft is vatbaar voor vrijstelling. Ten tweede wordt er geen vrijstelling verleend voor investeringen in materiëel en outillage dat wordt ondergebracht in een gebouw waarvoor geen bouwvergunning werd verleend.

Artikel 6

De laatste perekwatie van de KI's had plaats in 1980. Het referentietijdstip werd toen vastgesteld op 1-1-1975. In afwachting van de volgende perekwatie (een perekwatie dient wettelijk om de 10 jaar te gebeuren doch dit werd sinds 1990 herhaaldelijk uitgesteld) werd vanaf 1991 een automatische indexatie ingesteld. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen KI's die betrekking hebben op gronden of gebouwen enerzijds of op materiëel en outillering anderzijds niettegenstaande de schattingstijdstippen voor beide kunnen verschillen.

In tegenstelling tot gebouwen en terreinen waar het KI (gemiddeld jaarlijks netto inkomen) bepaald wordt op basis van vergelijking met gelijkaardige goederen waarbij de schatting steeds gebeurt tegen waarden op datum van eerder genoemd referentietijdstip wordt het KI voor materiëel en outillering berekend op basis van de gebruikswaarde (dus niet huurwaarde). Deze gebruikswaarde stemt overeen met 30 % van de aankoopprijs op het moment van de aankoop. Het KI stemt dan overeen met 5.3 % van deze gebruikswaarde. Deze gebruikswaarde wordt, in voorkomend geval, verbeterd door er de gerevalueerde waarde van te bepalen per 1 januari van het jaar voor datgene waarin de ingevolge een algemene perekwatie vastgestelde kadastrale inkomens in voege treden. Dit houdt in dat het KI van materiëel en outillering dat na 1-1-1975 aangekocht werd of tot stand kwam berekend is op recentere prijzen dan deze geldig per 1-1-1975. Het KI van materiëel en outillering aangekocht of tot stand gekomen voor 1-1-1975 is ingevolge revalorisatie op hetzelfde prijsniveau gebracht als de KI's voor gronden en gebouwen. De aangehaalde benadeling van materiëel en outillering is dus enkel correct m.b.t. na 1-1-1975 aangekocht of tot stand gekomen elementen.

Wanneer de wettelijk voorziene perekwatie (hetgeen om de tien jaar dient te gebeuren) doorgang had gevonden dan zou het KI van bestaand materiëel en outillering in 1990 het voorwerp geweest zijn van revalorisatie. Dit brengt mee dat deze KI's eigenlijk terecht geïndexeerd worden (los van het feit dat vele provincies en gemeenten hun tarieven opdreven als compensatie voor het uitblijven van een perekwatie). Omgekeerd zijn de KI's van materiëel en outillering aangekocht of tot stand gekomen na 1990 (en dit tot en met 2000) nu ten onrechte het voorwerp van indexatie.

De Vlaamse regering besliste reeds om aan te dringen opdat de federale overheid zou beslissen tot een perekwatie.

Volledigheidshalve is op te merken dat tal van investeringen op basis van de economische expansie wetgeving bij beslissing van de minister bevoegd voor economie in aanmerking komen voor tijdelijke vrijstelling in de onroerende voorheffing.

Nu wordt voorgesteld de indexatie te bevriezen op het niveau van 1997. Hierdoor is er geen terugval in de belastingopbrengst ook niet voor de gemeenten. Er is enkel sprake van een minder meeropbrengst vanaf 1998. Zoals reeds eerder gesteld is deze meeropbrengst voor een groot deel te wijten aan het onterecht indexeren van na 1990 gedane investeringen.

Hieronder volgt een voorbeeld van de huidige evolutie ingevolge de onterechte indexatie van het KI materiëel en outillage en de correctie op het tarief zoals voorgesteld in artikel 6 :

Voorbeeld berekening OV
artikel 6 op basis KI 100.000

aanslagjaar OV = inkomstenjaar

	coëff.	KI	afgerond	OV gewest	
tarief gewoon/ gecorrigeerd art. 6				0.0250	0.0245
1990		100000	100000	2500	tarief
1991	1.0503	105030	105000	2626	
1992	1.0829	108290	108300	2707	
1993	1.1093	110930	110900	2773	
1994	1.1398	113980	114000	2850	
1995	1.1669	116690	116700	2917	
1996	1.1840	118400	118400	2960	
1997	1.2084	120840	120800	3021	2960
1998		0	0	0	
1999		0	0	0	
2000		0	0	0	

In het artikel 6 moet bijgevolg de indexatie bevroren worden op het inflatieniveau 1996 (basis revalorisatiecoëfficiënt aanslagjaar 1997 en inkomsten 1997 in de onroerende voorheffing).

Berekening van de coëfficiënten zoals door federaal gehanteerd bij de indexatie van het KI

	inflatie		(A+B)/2	C/(A+B)/2
1988	100.00	A	101.56	0.0000
1989	103.11	B	101.56	0.0000
1990	106.67	C0	101.56	1.0503
1991	109.98	C1	101.56	1.0829
1992	112.66	C2	101.56	1.1093
1993	115.76	C3	101.56	1.1398
1994	118.51	C4	101.56	1.1669
1995	120.25	C5	101.56	1.1840
1996	122.72	C6	101.56	1.2084
1997		C7	101.56	0.0000
1998			101.56	0.0000
1999			101.56	0.0000
2000			101.56	0.0000

Voorbeeld : (waarbij de inflatiegegevens 1996-1995 genomen worden als zijnde de inflatie 1997-1996)

gem. index 1997/1996
= 1996/1995

1996	122.72		afgerond
1995	120.25	0.9798	0.9798
tarief	2.50	2.4495	2.45

HOOFDSTUK III

Huisvesting

Artikel 7

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, bedoeld in artikel 30 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, en het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen, bedoeld in artikel 50 van hetzelfde decreet, krijgen als opdracht om onder de in dit artikel vermelde voorwaarden tussenkomsten in de aankoopprijs en in de betaling van de leninglast te verschaffen voor leningen aangegaan voor de verwerving van een bouwgrond die gelegen is in de door de Vlaamse regering nader te bepalen gebieden van de provincie Vlaams-Brabant.

De Vlaamse regering kan, afhankelijk van de kredieten die daartoe op de begroting van het Vlaams Gewest worden ingeschreven, aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en het Vlaams Woningfonds van de grote gezinnen een subsidie verlenen voor de in het eerste lid bedoelde verrichting.

Het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen kan de tussenkomsten enkel verlenen aan gezinnen met minstens twee kinderen ten laste en voor zover de bouwgronden gelegen zijn in de door de Vlaamse regering nader te bepalen woonvernieuwings- of woningbouwgebieden van de provincie Vlaams-Brabant, bedoeld in artikel 23 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode.

De tussenkomsten kunnen enkel worden verleend aan particulieren die voldoen aan de door de Vlaamse regering te bepalen eigendoms- en inkomensvoorwaarde.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toepassing van dit artikel.

HOOFDSTUK IV

Kansarmoedebestrijding

Artikel 8 en 9

De opstelling en de overhandiging van het Algemeen Verslag Armoede aan de regeringen heeft twee positieve gevolgen gehad. Niet alleen bevat dit verslag talloze waardevolle concrete voorstellen in diverse beleidsterreinen ter bestrijding van de armoede en de maatschappelijke uitsluiting, maar tevens heeft dit verslag de strijd tegen armoede en maatschappelijke uitsluiting hoog op de politieke agenda gezet en de dynamiek gecreëerd bij de Federale Overheid en de overheden van Gemeenschappen, Gewesten en lokale besturen om ieder op hun beleidsterrein initiatieven inzake armoedebestrijding te nemen. Het creëren van die politieke dynamiek is structureel wellicht de belangrijkste verdienste van het verslag.

Om de opvolging van dit verslag te bestendigen en de dialoog met de organisaties waar armen het woord nemen verder te continueren wil de Vlaamse regering, in samenwerking met het Federale niveau en de andere gemeenschappen en gewesten, een initiatief nemen om een Steunpunt Armoede uit te bouwen.

HOOFDSTUK V

Leefmilieu

AFDELING 1

Mestheffingen

Artikel 10

Het arrest nr. 42/97 van 14 juli 1997 van het Arbitragehof heeft het artikel 17 van het decreet van 20 december 1995 tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen vernietigd, in zoverre het in het decreet van 23 januari 1991 een artikel 21, § 3 invoegt. Hetzelfde arrest handhaaft evenwel de gevolgen van de vernietigde bepalingen tot aan het einde van het lopende aanslagjaar.

Een vervangende regelgeving die vanaf 1 januari 1998 in voege gaat dringt zich bijgevolg op. De vernietigde bepaling van § 3 van het artikel 21 die bij decreet van 20 december 1995 werd ingevoegd stelt immers de formule vast voor de berekening van de basisheffing.

Als motivering voor de vernietiging van bedoelde § 3 wordt onder punt B.52.6 van voormeld arrest gesteld: "Uit het geheel van de voormelde omstandigheden vloeit voort dat ten aanzien van bepaalde categorieën van heffingsplichtigen geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de werkelijke lasten en het bedrag van de heffing.". Het artikel 10 beoogt een nieuwe regeling in te voeren die tegemoet komt aan de door het Arbitragehof gemaakte bemerkingen. Daartoe is de nieuwe basisheffing nu samengesteld uit:

– enerzijds een eerste deel dat volledig lineair, en dus niet meer progressief, evenredig is met de gewogen mestproductie boven de drempel van 1.500 kg P_2O_5 respectievelijk 3.000 kg N;

– anderzijds een tweede deel dat evenredig is met dat deel van het mestoverschot dat niet door de producent conform de bepalingen van hoofdstuk III werd afgezet in een verwerkingseenheid noch werd geëxporteerd; de milieulasten van de mest die in een mestverwerkingseenheid of via export werd afgezet zijn sterk gereduceerd en worden om deze reden hier niet in aanmerking genomen.

Met deze regeling is voor alle categorieën van heffingsplichtigen een redelijk verband van evenredigheid tussen de werkelijke milieulasten en het bedrag van de heffing gewaarborgd. Het eerste deel is immers recht evenredig met de geproduceerde mest en houdt eenzelfde behandeling in van alle heffingsplichtigen. Het tweede deel viseert enkel de bedrijven met een mestoverschot en is aldus rechtstreeks afhankelijk van de milieusituatie van het bedrijf. In de geest van het mestdecreet wordt voor dit tweede deel een positieve discriminatie voorzien voor de bedrijven waarvan de gewogen mestproductie GPP kleiner is dan 10.000 kg P_2O_5 . Dit tweede deel heeft een regulerend karakter om de mestoverschotten in de toekomst maximaal weg te werken.

Over de bedoelde regeling werd het advies ingewonnen van de in artikel 31 van het Mestdecreet bedoelde Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek.

Artikel 11

De invoerheffing zoals bepaald in § 5 van het artikel 21 van het Mestdecreet blijkt voor de bedrijven die champignonsubstraat aanmaken niet in verhouding te staan tot de werkelijke milieulasten die zij vertegenwoordigen. Bedoelde bedrijfssector gebruikt met name paardenmest als grondstof die niet in die mate voorhanden is in Vlaanderen. Vooral wordt echter een substantieel gedeelte van de via deze paardenmest ingevoerde nutriënten terug geëxporteerd doordat belangrijke hoeveelheden aangemaakte champignonsubstraat buiten het Vlaamse Gewest worden afgezet. Vermits enkel het netto saldo van de ingevoerde nutriënten een milieulast vertegenwoordigen, wordt met het toegevoegde nieuwe lid een regeling ingevoerd waarbij de geëxporteerde nutriënten afkomstig van paardenmest niet aan een heffing worden onderworpen. Om reden dat de invoerheffing wordt bepaald per ton ingevoerde mest, wordt de vermindering van de heffing die in rekening kan worden gebracht berekend op basis van het percentage van het geëxporteerde nutriënt ten aanzien van het geïmporteerde nutriënt.

Ook over deze regeling werd het advies ingewonnen van de in artikel 31 van het Mestdecreet bedoelde Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek.

AFDELING 2

Oppervlaktewateren

Artikel 12

Het artikel 35ter van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging voorziet dat met ingang van het heffingsjaar 1997 o.m. personen, aan wie volgens de wet van 7 augustus 1974 het bestaansminimum is toegekend door het OCMW, een volledige vrijstelling van bedoelde heffing kunnen bekomen. Aan sommige behoeftigen wordt door het OCMW evenwel een minimum toegekend met toepassing van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn. Alhoewel het hier twee verschillende basiswetten betreft,

gaat het in beide gevallen om een vergelijkbare sociale doelstelling.

Om elke juridische onduidelijkheid weg te nemen wordt nu in het voormelde artikel 35ter de verwijzing naar de genoemde wet van 2 april 1965 expliciet opgenomen.

Artikel 13

Het artikel beoogt enkel de term a in de formule voor de berekening van de vuilvracht veroorzaakt door het lozen van koelwater vast te stellen voor het heffingsjaar 1998. Daarbij wordt de waarde gehandhaafd die geldt voor de heffingsjaren 1996 en 1997.

AFDELING 3

Heffingen op afval

Artikel 14

Het artikel beoogt enkel de bedoelde K-factor ook vast te stellen voor het heffingsjaar 1998. Deze blijft op 1 gehandhaafd.

AFDELING 4

Grondwater

De artikelen 15 tot 18

Met het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 werd een hoofdstuk IVbis "Heffingen op de winning van grondwater" ingevoegd in het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer. Onder het nieuwe artikel 28quater werd voor de niet voor openbare drinkwatervoorziening bestemde grondwaterwinningen met een opgepompte hoeveelheid van 500 m³ of meer, een progressief heffingsstarief van 2 tot 5 frank per m³ vastgesteld. Daarbij werd evenwel een sociaal-economische correctiefactor CSE ingevoerd om gedurende een overgangsregeling van een 5-tal jaren fasegewijze te kunnen groeien naar het uiteindelijke heffingsstarief. De betrokken industrie krijgt door deze overgangsregeling de

gelegenheid te zoeken naar duurzame alternatieven.

Voor het heffingsjaar 1997 is bedoelde correctiefactor CSE = 0.

Nu wordt de correctiefactor ook voor het heffingsjaar 1998 vastgesteld. Om reden dat de sociaal-economische situatie afhankelijk is van de bedrijfssector, wordt de correctiefactor in functie van de bedrijfssector bepaald. Met het oog op de doorzichtigheid van de wetgeving is daarbij geopteerd de verschillende sectoren op te splitsen analoog aan de regelgeving van toepassing voor de berekening van de afvalwaterheffing, met name de bijlage 1 bij de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Voor de bepaling van de in artikel 18 vanaf het heffingsjaar 1998 vastgestelde correctiefactor CSE werd het criterium "economische draagkracht van de sector" in aanmerking genomen. Daartoe werd gesteund op de resultaten van een in 1997 uitgevoerde studie over de socio-economische impact van de grondwaterheffing.

Vervolgens werd een stap a rato van 30 % als groei naar het uiteindelijke heffingsstarief vooropgesteld. Het is de uitdrukkelijke bedoeling van de Vlaamse regering om over een periode van 5 jaar gefaseerd te komen tot een 100% waarde en de sociaal-economische correctiefactor te laten verdwijnen.

De bepalingen inzonderheid deze van het artikel 16 die betrekking hebben op een gediversifieerde benadering van de verschillende bedrijfssectoren (correctiefactor CSE) – zijn in overeenstemming met het gelijkheidsbeginsel. Binnen eenzelfde bedrijfssector geldt immers steeds een volledige gelijkberechtiging.

Verder is deze gediversifieerde benadering volledig analoog met de overgangsregeling die destijds voorzien is geweest voor de afvalwaterheffing geregeld door de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen de verontreiniging (de factoren k1, k2 en k3 die sedert het heffingsjaar 1995 allemaal = 1 zijn).

Voor de huidige bepalingen (bijlage bij het decreet) is overigens dezelfde activiteitenindeling gevolgd.

Het blijft de bedoeling dat aanvullend aan de heffingsplicht op de winning van grondwater en de daarbij voorziene sociaal-economische benadering, de verschillende grondwaterwinningen op hun

milieutechnische aspecten worden geëvalueerd in het kader van het vergunningenbeleid. Criteria daarbij zijn inzonderheid :

- of het gaat om een hoog- of een laagwaardig gebruik van het grondwater ;
- of het al of niet gaat om een winning waarbij het gewonnen grondwater terug in de grondwaterlaag wordt ingebracht ;
- de soort van grondwaterlaag waaruit het water wordt gewonnen ;
- het al of niet voorhanden zijn van meer duurzame alternatieven voor waterwinning ;
- de mogelijkheid tot hergebruik van gezuiverd afvalwater ;
- de mogelijkheid tot benutting van hemelwater.

Het artikel 15 geeft een meer gedetailleerde lijst van de grondwaterwinningen die niet aan de heffing worden onderworpen. Het is duidelijk dat het feit dat bedoelde grondwaterwinningen niet aan deze heffingen worden onderworpen onverlet laat de eventuele vergunnings- en/of meldingsplicht die in het kader van andere wetgevingen hierop van toepassing is.

Met het artikel 17 worden grondwaterwinningen waarvan het opgepompte grondwater wordt aangewend voor de beregening van bouw- en weiland, waarin begrepen de tuinbouw, vrijgesteld van de verplichting tot het voorzien van een debietsmeting en registratie. Dit om reden dat het hier meestal gaat om niet permanent onder controle van de exploitant staande installaties.

Mede gelet op de wijziging doorgevoerd met voormeld artikel 17 wordt met het artikel 16 de mogelijkheid toegevoegd de hoeveelheid opgepompt grondwater in welomschreven gevallen te bepalen aan de hand van de technische capaciteit van de pompen.

AFDELING 5

Watervang

Artikel 19

In het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalin-

gen tot begeleiding van de begroting 1991 was in artikel 83, §6 het verschuldigde bedrag voor het capteren van water ten behoeve van de visteelt, de land- en tuinbouw, de bosbouw en het beheer van natuurgebieden vastgesteld op 1200 frank per jaar. In het decreet van 18 december 1992 werd het bedrag van 1200 frank vervangen door 1500 frank.

In het decreet van 20 december 1996 werd artikel 83, § 6 van het decreet van 21 december 1990 geschrapt. Deze schrapping hield meteen in dat het capteren van water ten behoeve van de visteelt, de land- en tuinbouw, de bosbouw en het beheer van natuurgebieden, vanaf 1 januari 1997 aangerekend dient te worden overeenkomstig de bedragen zoals vermeld in artikel 98 van het decreet van 20 december 1996, nl. als volgt :

- 1) voor de schijf van minder dan 1.000.000 m³ : 1,750 F/m³ ;
- 2) voor de schijf van 1.000.000 m³ tot 9.999.999 m³ : 1,015 F/m³ ;
- 3) voor de schijf van 10.000.000 m³ tot 99.999.999 m³ : 0,510 F/m³ ;
- 4) voor de schijf boven 99.999.999 m³ : 0,096 F/m³.

Daarnaast werd in hetzelfde artikel 98 opgenomen dat captaties van minder dan 500 m³ per jaar gratis zijn.

Bij het schrappen van artikel 83, § 6 ging men ervan uit dat vrijwel alle captaties van water ten behoeve van de visteelt, de land- en tuinbouw, de bosbouw en het beheer van natuurgebieden tot de kleine watergebruikers behoren en dus gratis zijn.

De omvangrijke bevoeiingen van gronden langs de Kempense kanalen, waar het voortbestaan van de landbouw, bosbouw en natuur volledig afhankelijk is van de beschikbaarheid van een aanzienlijke hoeveelheid gecapteerd water, werden hierbij evenwel over het hoofd gezien. De toepassing van de tarifiering mer m³ zou hierbij tot buitensporig hoge verschuldigde bedragen leiden. Dit was geenszins de bedoeling.

Thans wordt voorzien voor alle watercaptaties ten behoeve van de bevoeiingen langs de Kempense kanalen, met uitzondering van de watercaptatie van minder dan 500 m³ die gratis blijft, het verschuldigde bedrag vast te stellen op 5000 frank per jaar.

Dit bedrag van 5.000 frank per jaar is tevens het minimumbedrag dat verschuldigd is voor watercapaciteiten van meer dan 500 m³ per jaar.

HOOFDSTUK VI

Bepalingen met betrekking tot de omvorming van begrotingsfondsen

AFDELING 1

Instellingen van Openbaar Nut

Artikel 20

In het programmadecreet 1991 werd het Fonds voor de aanwending van recyclagegelden opgericht. De middelen van het Fonds konden worden aangewend in de economische sector.

Met artikel 81 van het programmadecreet 1996 werd de aanrekeningsmogelijkheid verruimd naar de bevoegdheden technologie en tewerkstelling.

De Vlaamse regering wenst de aan het Fonds toegewezen middelen te heralloceren naar expansie-ten voor middelgrote en grote ondernemingen die strategisch belangrijke investeringsprojecten plannen (o.m. in de automobielsector).

De belangrijkste bron van bijkomende middelen die in de loop van 1998 wordt verwacht, is de terugbetaling in het kader van het Beaulieu-dossier. Oorspronkelijk was deze terugbetaling voorzien in 1996. Door het uitlopen van de juridische procedure wordt nu het uitvoerbaar vonnis pas verwacht in het eerste semester van 1998.

AFDELING 2

Oprichting van begrotingsfondsen

Artikel 21

Met het voorgaande artikel worden de ontvangsten van het Fonds voor de aanwending van recyclagegelden toegewezen aan het Fonds voor Economisch Expansie en Regionale Reconversie – Middelgrote en Grote Ondernemingen, zodat het Fonds geen bestaansredenen meer heeft en dus opgeheven kan worden.

HOOFDSTUK VII

Sociaal en Cultureel Werk

Artikelen 22 tot 24

Het decreet van 19 april 1996 houdende een subsidieregeling voor diensten voor sociaal-cultureel werk en houdende een wijziging van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisaties van beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen kent een overgangperiode die afloopt per 31 december 1997.

Omwille van de korte aanpassingsperiode, voor de talrijke organisaties die zich in dit nieuwe werkgebied van de diensten situeren, werd bij programmadecreet van 26 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 de overgangperiode verlengd tot 31 december 1998.

Dit ontwerp wenst met het oog op het beheersen van de budgettaire situatie in de eerstvolgende jaren, beginnend vanaf 1998, en rekening houdend met de te voorziene moeilijkheden bij de formele en inhoudelijke toepassing van het dienstendecreet, ter voorbereiding van de in een later stadium nog te nemen vereiste maatregelen, met onmiddellijke ingang reeds drie ingrepen door te voeren :

1. een verlenging van de toegangsperiode tot eind 2000 ;
2. de organisaties die toegang hebben tot het decreet en in de overgangperiode vertoeven en die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet niet erkend zijn, ten vroegste op basis van het werkjaar 1998 een erkenning te verlenen.

Deze ingreep moet toelaten de vaststellingen van de recente inspectieronde, die plaatsvond n.a.v. de erkenningsaanvraag, niet enkel te vertalen in duidelijke richtlijnen doch deze ook tijdig ter beschikking te stellen van de organisaties, voor wie – zo dit in het laatste trimester 1997 gebeurt – het kalenderjaar 1998 het eerste werkjaar is voor een werking overeenkomstig die nieuwe richtlijnen. Een erkenning is in die omstandigheden slechts mogelijk vanaf 1999.

3. Voor nieuwe diensten, die zich in de toekomst aandienen, in die context slechts ten vroegste een erkenning te verlenen vanaf 1 januari 2000. Concreet betekent dit dat op basis van een refertepe-

riode die loopt vanaf 1 mei 1998 tot 30 april 1999 een erkenning kan bekomen worden ten vroegste vanaf 1 januari 2000.

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,*

Leo PEETERS

HOOFDSTUK VIII

Inwerkingtreding

*De Vlaamse minister van Openbare Werken,
Vervoer en Ruimtelijke Ordening,*

Artikel 25

Eddy BALDEWIJNS

Dit artikel behoeft geen commentaar.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands beleid, Europese
Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie,*

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

Luc MARTENS

Luc VAN DEN BRANDE

*De Vlaamse minister van Economie, KMO,
Landbouw en Media,*

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs
en Ambtenarenzaken,*

Eric VAN ROMPUY

Luc VAN DEN BOSSCHE

*De Vlaamse minister van Brusselse
Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid,*

*De Vlaamse minister van Leefmilieu
en Tewerkstelling,*

Brigitte GROUWELS

Theo KELCHTERMANS

*De Vlaamse minister van Financiën,
Begroting en Gezondheidsbeleid,*

Wivina DEMEESTER

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering,

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid te machtigen het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998, in te dienen bij het Vlaamse Parlement. De tekst van dit voorontwerp luidt als volgt :

HOOFDSTUK I

Onderwijs

Artikel 1

Aan artikel 4, § 3 van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 worden de volgende woorden toegevoegd :

"..., hetzij artikel 25, § 1, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997."

Artikel 2

In artikel 47 van het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 worden tussen de woorden "... de algemene werkingskosten van het tijdschrift en de woorden "te financieren" de volgende woorden ingevoegd :

"en de aanschaf van vermogensgoederen"

Artikel 3

In het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt een artikel 195 bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Artikel 195 bis

§ 1. Er wordt een recuperatiefonds opgericht, hierna genoemd "het fonds".

§ 2. Het fonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 45 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de rijkscomptabiliteit.

§ 3. De middelen van het fonds dienen aangewend te worden voor de betaling van de werkingsuitkeringen aan de hogescholen.

§ 4. Aan het fonds worden alle ontvangsten voortvloeiend uit de terugstorting van onverschuldigde salarissen en vergoedingen toegewezen.

§ 5. De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het fonds."

Artikel 4

Voor het begrotingsjaar 1998 worden de vastleggingsmachtigingen, bedoeld in artikel 166 van het decreet van 21 december 1994 betreffende het Onderwijs VI, verhoogd met 800.000.000 frank. Dit bedrag is bestemd voor de hogescholen.

Deze extra vastleggingsmachtiging wordt als volgt verdeeld :

1) IVAH :	262.476.370 frank
2) DIGO – gesubsidieerde officiële hogescholen :	74.047.166 frank
3) DIGO – gesubsidieerde vrije hogescholen :	463.476.464 frank

HOOFDSTUK II

Financiën en Begroting

Artikel 5

Voor wat het Vlaamse Gewest betreft worden aan het artikel 253 van het Wetboek van de Inkomsten belastingen volgende bepalingen toegevoegd, die luiden als volgt :

"4° van nieuwe onroerende goederen als bedoeld in artikel 471, § 3 die overeenkomstig artikel 472, § 2 na 1 januari 1998 aanleiding geven tot een verhoogd kadastraal inkomen in vergelijking tot het kadastraal inkomen per 1 januari 1998 ;

5° van nieuwe onroerende goederen als bedoeld in artikel 471, §3 waarvoor voor de eerste maal, overeenkomstig artikel 472 § 2, een kadastraal inkomen vastgesteld wordt.

De in het eerste lid, 4° bedoelde vrijstelling wordt slechts verleend voor het gedeelte dat het per 1 januari 1998 vastgesteld kadastraal inkomen overschrijdt.

Komen voor toepassing van het eerste lid, 4° en 5° niet in aanmerking de nieuwe onroerende goederen die overeenkomstig het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 in overtreiding zijn inzake de bouwvergunning.."

Artikel 6

Voor wat het Vlaamse Gewest betreft wordt aan het artikel 255 van het Wetboek van de Inkomsten belastingen een derde, een vierde en een vijfde lid toegevoegd die luiden als volgt :

"Zij bedraagt voor materieel en outillage zoals bedoeld in artikel 471, § 3 2,5 % vermenigvuldigd met een coëfficiënt zoals hierna bepaald.

De coëfficiënt wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfer van het jaar 1997 te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar dat het jaar van de inkomsten voorafgaat.

Bij de berekening van de coëfficiënt worden de volgende afrondingen toegepast :

- 1 ° het gemiddelde van de indexcijfers wordt afgerond tot het hogere of lagere honderdste van een punt naargelang het cijfer van de duizendsten van een punt al of niet 5 bereikt ;
- 2° de coëfficiënt wordt afgerond tot het hogere of lagere tienduizendste naargelang het cijfer van de honderdduizendsten al of niet 5 bereikt ;
- 3° na toepassing van de coëfficiënt wordt het bekomen tariefbedrag afgerond tot het hogere of lagere honderdste van een punt naargelang het cijfer van de duizendsten van een punt al of niet 5 bereikt."

HOOFDSTUK III

Huisvesting

Artikel 7

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, bedoeld in artikel 30 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, krijgt als opdracht om onder de in dit artikel vermelde voorwaarden tussenkomsten in de aankoopprijs en in de betaling van de leninglast te verschaffen voor leningen aangegaan voor de verwerving van een bouwgrond die gelegen is in de door de Vlaamse regering nader te bepalen gebieden van de provincie Vlaams-Brabant.

De Vlaamse regering kan, afhankelijk van de kredieten die daartoe op de begroting van het Vlaams Gewest worden ingeschreven, aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij ; een subsidie verlenen voor de in het eerste lid bedoelde verrichting.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toepassing van dit artikel.

Artikel 8

Aan artikel 3, § 3 van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds worden de volgende woorden toegevoegd : en met het bedrag ter dekking van de uitgaven verbonden aan het Vlaams Steunpunt Armoedebestrijding".

Artikel 9

Aan artikel 24, § 3 van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 worden de volgende woorden toegevoegd "en om de uitgaven, bedoeld in artikel 3, 5 3 van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds ten laste van het Leegstandsfonds te leggen."

HOOFDSTUK IV

Leefmilieu

AFDELING 1

Mestheffingen

Artikel 10

Aan het artikel 21 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992 en 20 december 1995 wordt een § 3 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 3. Het bedrag van de in § 1 bedoelde basisheffing wordt door middel van de volgende formule berekend :

$$[(GPp1) \times 1 + (GPn1) \times 1 + X] \times K$$

waarin :

GPp1 = het deel van de gewogen mestproductie GPp, uitgedrukt in kg P2Os

en zoals gedefinieerd in § 2, behorende tot de schijf van meer dan 1.500 ;

GPn1 = het deel van de gewogen mestproductie GPn, uitgedrukt in kg N en zoals gedefinieerd in § 2, behorende tot de schijf van meer dan 3.000 ;

X :

– wanneer de gewogen mestproductie GPp, uitgedrukt in kg P2O5 en zoals gedefinieerd in § 2, kleiner is dan 1 0.000 :

$$X = (MOp - MVp) \times 1 + (MOn - MVn) \times 1 ;$$

– wanneer de gewogen mestproductie GPp, uitgedrukt in kg P2Os en zoals gedefinieerd in § 2, 10.000 of meer bedraagt :

$$X = (MOp - MVp) \times 2 + (MOn - MVn) \times 2 ;$$

waarbij :

– MOp = het mestoverschot, uitgedrukt in kg P2O5 en zoals gedefinieerd in artikel 6 ;

– MOn = het mestoverschot, uitgedrukt in kg N en zoals gedefinieerd in artikel 6 ;

– MVp = dat deel van MOp, uitgedrukt in kg P2O5, dat door de producent conform de bepalingen van hoofdstuk III werd afgezet in een verwerkingseenheid of werd geëxporteerd ;

– MVn = dat deel van MOn, uitgedrukt in kg N, dat door de producent conform de bepalingen

van hoofdstuk III werd afgezet in een verwerkingseenheid of werd geëxporteerd." ;
 indexcijfer der consumptieprijzen van december van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar, basis 1988

$$KI = \frac{\text{indexcijfer der consumptieprijzen van december 1997, basis 1988}}{\text{indexcijfer der consumptieprijzen van december 1997, basis 1988}}$$

Artikel 11

Aan § 5 van het artikel 21 van hetzelfde decreet wordt een tweede en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt :

"In het geval het mestoverschot door invoer betrekking heeft op paardenmest bestemd als grondstof voor de aanmaak van champignonsubstraat wordt de in het eerste lid bedoelde basisheffing verminderd met een percentage gelijk aan het quotiënt van :

$A \times 100$

B

waarbij :

A = de door diezelfde invoerder in datzelfde kalenderjaar uit het Vlaamse Gewest via het champignonsubstraat geëxporteerde nutriënten afkomstig van paardenmest uitgedrukt in kg P₂O₅ ;

B = de door diezelfde invoerder in datzelfde kalenderjaar in het Vlaamse Gewest via het paardenmest geïmporteerde nutriënten, uitgedrukt in kg P₂O₅.

Voormelde vermindering kan evenwel slechts in aanmerking worden genomen op voorwaarde dat de betrokken heffingsplichtige bij zgn. in § 3 van het artikel 3 bedoelde aangifte een nutriëntenbalans voegt waarin de hoeveelheden geïmporteerde nutriënten B en de hoeveelheden geëxporteerde nutriënten A duidelijk zijn gestaaft. "

AFDELING 2

Oppervlaktewateren

Artikel 12

In het artikel 35ter van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 22 december 1993 en 20 december 1996 wordt :

1° in het eerste lid van § 5 de bepaling "ofwel, het bestaansminimum, toegekend door het O.C.M.W volgens de wet van 7 augustus 1974 ;" vervangen door de volgende bepaling :

"ofwel, het bestaansminimum of het minimum bepaald door artikel 11, §2 en §2bis van de wet van 2 april 1965, toegekend door het O.C.M.W met toepassing van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum respectievelijk van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn ;" ;

2° in het tweede lid van § 5 de bepaling Menoten heeft van een door het OCMW toegekend bestaansminimum ;" vervangen door de volgende bepaling :

"genoten heeft van een door het OCMW toegekend bestaansminimum of het minimum bepaald door artikel 11, §2 en §2bis van de wet van 2 april 1965 ;"

3° in § 6 de bepaling "geniet van een door het OCMW toegekend bestaansminimum ;" vervangen door de volgende bepaling :

"geniet van een door het OCMW toegekend bestaansminimum of het minimum bepaald door artikel 11, §2 en §2bis van de wet van 2 april 1965 ;".

Artikel 13

In de artikelen 35quinquies, § 1 in fine en 35septies in fine van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993, 6 juli 1994, 21 december 1994, 22 december 1995 en 20 december 1996, worden de woorden "a : deze term is gelijk aan 0,825 voor de heffingsjaren 1992, 1993, 1994, 1995 en 0,550 voor de heffingsjaren 1996 en 1997" vervangen door de woorden "a : deze term is gelijk aan 0,825 voor de heffingsjaren 1992, 1993, 1994, 1995 en is gelijk aan 0,550 met ingang van het heffingsjaar 1996."

AFDELING 3

Heffingen op afval

Artikel 14

Artikel 47, § 2 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993, 21 december 1994, 22 december 1995 en 20 december 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1 ° 10° wordt vervangen door wat volgt :

"10° a) 2.000 x K frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor huishoudelijke afvalstoffen, waarbij :

– K = 0,75 voor het heffingsjaar 1996 en K = 1 met ingang van het heffingsjaar 1997 voor het storten van huishoudelijke afvalstoffen ;

– K = 1 voor het storten van afvalstoffen andere dan huishoudelijke afvalstoffen ;" ;

b) 1.900 x K frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor huishoudelijke afvalstoffen met actieve stortgasonttrekking en met recuperatie van de energieinhoud van het stortgas, waarbij :

– K = 0,75 voor het heffingsjaar 1996 en K = 1 met ingang van het heffingsjaar 1997 voor het storten van huishoudelijke afvalstoffen ;

– K = 1 voor het storten van afvalstoffen andere dan huishoudelijke afvalstoffen ;" ;

2° 15° wordt vervangen door de volgende bepaling :

"15° a) 2.000 x K frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een monostortplaats vergund voor verkleinde huishoudelijke afvalstoffen, waarbij :

– $K = 0,75$ voor het heffingsjaar 1996 en $K = 1$ met ingang van het heffingsjaar 1997 voor het storten van verkleinde huishoudelijke afvalstoffen ;

– $K = 1$ voor het storten van afvalstoffen andere dan verkleinde huishoudelijke afvalstoffen ;" ;

b) $1.900 \times K$ frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor verkleinde huishoudelijke afvalstoffen met actieve stortgasonttrekking en met recuperatie van de energieinhoud van het stortgas, waarbij :

l– $K = 0,75$ voor het heffingsjaar 1996 en $K = 1$ met ingang van het heffingsjaar 1997 voor het storten van verkleinde huishoudelijke afvalstoffen ;

– $K = 1$ voor het storten van afvalstoffen andere dan verkleinde huishoudelijke afvalstoffen ;

AFDELING 4

Grondwater

Artikel 15

In het artikel 28ter van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, ingevoegd bij decreet van 20 december 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1 ° in § 2 wordt 4° vervangen door wat volgt :

"4° bronbemalingen die technisch noodzakelijk zgn. voor :

– ofwel, de verwezenlijking van bouwkundige werken ;

– ofwel, de aanleg van openbare nutsvoorzieningen ;" ;

2° aan § 2 worden een 5°, 6°, 7°, 8° en 9° toegevoegd die luiden als volgt :

"5° draineringen die noodzakelijk zgn. om het gebruik en/of de exploitatie van bouw- of weiland mogelijk te maken of houden ;

6° bronbemalingen die noodzakelijk zgn. voor de exploitatie van tunnels voor openbare wegen en/of openbaar vervoer of voor de waterbeheersing van mijnverzakingsgebieden ;

7° bronbemalingen die noodzakelijk zijn om het gebruik en/of de exploitatie van gebouwen of bedrijfsterreinen mogelijk te maken of houden, op voorwaarde dat :

a) deze noodzakelijkheid is gestaafd door een hydrologisch attest opgesteld door een milieudeskundige die overeenkomstig titel 11 van het VLAREM is erkend in de discipline grondwater ;

b) het hydrologisch attest bedoeld sub a) voor 15 maart van elk heffingsjaar bij de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zgn. gemachtigde is ingediend ; bij wijze van overgangsregeling moet bedoeld attest voor het heffingsjaar 1998 worden ingediend voor 1 juli 1998 ;

de regering kan regels vaststellen met betrekking tot de minimale inhoud en de vorm van bedoeld hydrologisch attest ;

8° grondwaterwinningen die gebruikt worden voor koude-warmtepompen, op voorwaarde dat het grondwater na doorstroming van de koude-warmtepomp integraal terug in dezelfde watervoerende laag wordt ingebracht ;

9° grondwaterwinningen in het kader van bodemsaneringswerken, waarvoor

– een conformiteitsattest werd afgeleverd overeenkomstig het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering."

Artikel 16

In het artikel 28quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1,2° worden de woorden "hierbij is CSE een sociaal-economische correctiefactor die voor het heffingsjaar 1997 gelijk is aan nul" vervangen door de woorden "hierbij is CSE een sociaal-economische correctiefactor die voor het heffingsjaar 1997 gelijk is aan nul en voor het heffingsjaar 1998 de waarde heeft als aangegeven in de bijlage 1 gevoegd bij dit decreet in relatie tot de hoofdactiviteit waarvoor het opgepompte grondwater werd aangewend." ;

2° in § 2 wordt 2° vervangen door wat volgt :

"2° wanneer de grondwaterwinning niet met toepassing van onderhavig decreet is vergund of in de vergunning geen toegelaten capaciteit is vermeld :

a) wanneer de activiteit waarvoor het opgepompte grondwater werd aangewend aanleiding geeft tot een lozing van afvalwaters en de totale waterbalans gekend is :

de in het desbetreffende jaar geloosde hoeveelheid afvalwater, in voorkomend geval :

– verminderd met de hoeveelheid water die in dat jaar werd opgenomen :

– uit oppervlaktewater, voor zover dit werd aangegeven in het kader van de wetgeving inzake het capteren van oppervlaktewater vastgesteld bij decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 ;

– via het openbare watervoorzieningsnet ;

– uit het opgevangen hemelwater ;

– vermeerderd met de hoeveelheid water die in dat jaar werd verbruikt :

– door verdamping ;

– in voeding, producten of grondstoffen ;

b) in de andere gevallen :

de som van de technische capaciteit van de pompen, uitgedrukt in m³ per uur, vermenigvuldigd met T ; daarbij is :

– voor seizoensgebonden beregeningen van bouw- en weiland :

T=200 ;

– voor andere seizoensgebonden activiteiten of activiteiten van beperkte duur :

T = 10 x het reële aantal dagen dat de grondwaterwinning in gebruik is geweest ;

– in de overige gevallen :

T = 2.000." ;

2° de bepaling van § 3 wordt vervangen door wat volgt :

"de heffing ten laste van elke van de in artikel 28ter bedoelde heffingsplichtige kan in geen geval lager zijn dan het minimum bedrag van 5.000 x CSE frank., evenwel zonder dat dit bedrag lager kan zijn dan 500 frank voor het heffingsjaar 1998 respectievelijk dan 1000 frank vanaf het heffingsjaar 1999".

Artikel 17

In het artikel 28quinquies, §1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 20 december 1996, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"De in het eerste lid opgelegde verplichting tot het voorzien van een debietmeting en registratie geldt niet voor grondwaterwinningen waarvan het opgepompte grondwater wordt aangewend voor de beregning van bouw- en weiland."

Artikel 18

Aan hetzelfde decreet wordt een bijlage 1 toegevoegd, die luidt als volgt :

"BIJLAGE BIJ HET DECREET VAN 24 JANUARI 1984 HOUDENDE MAATREGELEN INZAKE HET GRONDWATERBEHEER

numme- ring	aard hoofdactiviteit waarvoor het opgepompte grondwater werd aangewend	Correctie-factor CSE heffingsjaar 1998
1	Aardappelmeelfabrieken	0,13
2	Aardappelverwerking tot voorgebakken frieten	0,18
3	Aardewerk, asbestcement-, glas-, kalksteen-, asbest-, cement- en betonfabriek	0,16
4	Autorevisiewerkplaatsen, werkplaatsen voor tram en spoor, garages en spuitereien	0,09
5	Bierbrouwerijen	0,18
6	Brood- en koekfabrieken en niet elders genoemde voedingsmiddelen	0,16
7	Cacao-, chocolade-, suikerwerk-, honingfabrieken	0,18
8	Chemische industrieën	0,20
9	Destilleerderijen	0,18
10	Destructiebedrijven	0,16
11	Dorserijen van erwten en capucijnen	0,13
12	Elektriciteitscentrales	0,18
13	Emaillerderijen	0,16
14	Fruitconservenfabrieken (inclusief jamfabrieken)	0,07
15	Galvaniseerfabrieken	0,13
16	Gasfabrieken	0,13
17	Gist- en spiritusfabrieken	0,07
18	Grafische en andere papierverwerkende en kartonverwerkende bedrijven	0,13
19	Groentenconservenbedrijven	0,09
20	Groentenwasserijen	0,13
21	Horeca	0,16
22	Huiden en vellen, leerlooierijen en pelsbedrijven	0,11

numme- ring	aard hoofdactiviteit waarvoor het opgepompte grondwater werd aangewend	Correctie-factor CSE heffingsjaar 1998
23	IJzerbeitserijen	0,13
24	Kaarsfabrieken en wasblekerijen	0,13
25	Keramische industrie	0,07
26	Laboratoria	0,18
27	Lak- en verffabrieken	0,18
28	Landbouwbedrijven : a) pluimveehouderijen b) varkenshouderijen c) rundveebedrijven d) andere veehouderijen e) overige bedrijven	0,07
29	Lijmfabrieken	0,18
30	Limonadefabrieken en bottelarijen	0,18
31	Margarine-, vet- en spijsoliefabrieken	0,11
32	Metaalindustrie (mechanisch bewerken, verzinken en non-ferrobeitsen)	0,13
33	Metallurgische industrie	0,11
34	Mouterijen	0,16
35	Papierindustrie	0,16
36	Parfum- en cosmeticafabrieken0,1037Pindabrandrieren	0,07
38	Plastiekverwerkende nijverheid	0,13
39	Pluimveeslachterijen	0,16
40	Poets- en smeermiddelenfabrieken	0,09
41	Slachthuizen (exclusief vleeswarenverwerking) andere dan sub 39	0,09
42	Stijfsel- en zetmeelfabrieken	0,09
43	Strokkartonfabrieken	0,13
44	Suikerfabrieken en suikerbietenrasperijen0,3045Textielfabrieken :	0,20
45	Textielfabrieken : a) Spinnerij b) Weverij c) Textielveredeling d) Wolwasserij	0,90
46	Vatenwasserijen	0,13
47	Visconservenfabrieken	0,07
48	Vismeelfabrieken	0,13
49	Vleeswarenbedrijven	0,09
50	Vulcaniseerinrichting-, gummiwaren-, kabel- en kunstleerfabrieken	0,16
51	Wasserijen met uitzondering van wassalons : a) Natwasserijen b) Chemische waterijen en droogkuis	0,13
52	Zeepfabrieken	0,16
53	Zuivelindustrie	0,07
54	Zwembadinrichtingen	0,13
55	Niet hogervermelde bedrijfsactiviteiten	0,13"

AFDELING 5

Watervang

Artikel 19

Aan het artikel 83 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, zoals gewijzigd door het decreet van 18 december 1992 houdende diverse bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993, het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996 en het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997, wordt het volgende toegevoegd :

§6. Voor het aftappen van water door de vergunninghouders die onder de toepassing van de wet van 20 juni 1855 inzake de irrigaties in de Kempen vallen, wordt het verschuldigde bedrag vastgesteld op 5000 frank per jaar."

HOOFDSTUK V

Bepalingen met betrekking tot de omvorming van begrotingsfondsen

AFDELING 1

Instellingen van Openbaar Nut

Artikel 20

Aan artikel 1, §4 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1995, wordt de volgende bepaling toegevoegd :

"e) alle terugbetalingen met betrekking tot de activa, overgedragen krachtens artikel 55, § 4 van de bijzondere wet van 16 januari 1989, alsmede de terugbetalingen voortvloeiend uit ten onrechte verleende steun in het kader van de economische expansiewetgeving."

AFDELING 2

Opheffing van begrotingsfondsen

Artikel 21

Artikel 29 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK VI

Sociaal en Cultureel Werk

Artikel 22

De in artikel 30, § 1 en § 2 van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor diensten voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen en houdende een wijziging van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiering van de Nederlandstalige koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen, bepaalde termijn van maximum drie kalenderjaren wordt met drie kalenderjaren verlengd tot 31 december 2000.

Artikel 23

De organisaties bedoeld in artikel 30, § 1 en § 2 van bovenvermeld decreet, die op het ogenblik van het in werking treden van dit decreet nog niet erkend zijn, kunnen ten vroegste erkend worden op basis van het werkjaar 1998.

Artikel 24

Voor de organisaties, niet bedoeld in artikel 30, § 1 en § 2 van het bovenvermeld decreet, die op het ogenblik van het in werking treden van dit decreet nog niet erkend zijn, kan een erkenning ten vroegste ingaan op 1 januari 2000.

HOOFDSTUK VII

Inwerkingtreding

Artikel 25

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1998, behoudens andersluidende bepalingen in dit decreet.

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie,*

Luc VAN DEN BANDE

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken,*

LUC VAN DEN BOSSCHE

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling,

THEO KELCHTERMANS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid,

WIVINA DEMEESTER

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,

LEO PEETERS

De Vlaamse minister van Openbare werken, Vervoer en Ruimtelijke ordening,

EDDY BALDEWIJNS

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

LUC MARTENS

De Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media,

ERIC VAN ROMPUY

De Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid,

BRIGITTE GROUWELS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Brussel, 20 oktober 1997
50/MD/vb/10/20/01

**SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD
VAN VLAANDEREN**

Mevr. Wivina DEMEESTER-DE MEYER
Vlaams minister van Financiën, Begroting
en Gezondheidsbeleid
Koolstraat 35 (3e en 4e verd.)

1000 BRUSSEL

Mevrouw de Minister,

Op 10 oktober 1997 heeft U de Raad om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998,

De samenstellende organisaties van de Raad hebben over het vermeld voorontwerp geen consensus kunnen bereiken.

Derhalve kan de Raad geen advies verstrekken.

Hierna vindt U de standpunten van de samenstellende organisaties:

1. STANDPUNT VAN HET VEV, HET NCMV EN DE BB

VOORAF

Naar aanleiding van de advisering van eerdere programmadecreten werd reeds meermalen gesteld dat het niet aangewezen is in een begeleidingsdecreet bij de begroting maatregelen vast te leggen die dit kader overstijgen.

De coherentie van het beleid is erbij gebaat dat aangelegenheden die geen rechtstreekse band met de begroting vertonen afzonderlijk worden geregeld.

De door de Vlaamse regering gevolgde werkwijze waarbij de bepalingen tot begeleiding van de begroting, respectievelijk de bepalingen tot aanpassing van bestaande decreten worden opgenomen in twee onderscheiden voorontwerpen van decreet, komt tegemoet aan deze bekommernis.

Hoofdstuk II : Financiën en Begroting

Dit hoofdstuk regelt de vrijstelling van onroerende voorheffing op het kadastraal inkomen voor "materieel en outillage", voorzover dit kadastraal inkomen door investeringen stijgt tegenover het niveau van 1 januari 1998. Verder wordt de indexatie van het kadastraal inkomen voor "materieel en outillage" bevroren op het niveau van 1997.

Het VEV, het NCMV en de BB ondersteunen deze maatregel en dringen er bovendien op aan dat hij ook effectief van toepassing wordt vanaf 1998 en niet pas vanaf 1999 zoals in het voorontwerp van decreet is bepaald. Ze zijn van oordeel dat eventuele administratieve beperkingen geen rem kunnen zijn voor een snelle invoering. Verder stellen zij voor art. 253 § 5 ° WIB 92 als volgt aan te passen "van nieuwe onroerende goederen als bedoeld in art. 471 § 3 die voor de eerste maal, na 31.12.1997 aan de onroerende voorheffing zouden onderworpen worden."

De voorgestelde wijziging van art. 255 WIB 92 zal maar eerst vanaf 1999 effect hebben - de O.V. op materieel en outillage zal m.a.w. voor aanslagjaar 1998 hoger zijn dan voor aanslagjaar 1997. Het VEV, het NCMV en de BB vragen concreet dat de indexatie daadwerkelijk bevroren wordt op niveau van 1.1.1997.

Hoofdstuk III : Huisvesting

Art. 8-9

Gezien het intersectorale karakter van het voorziene Vlaams Armoede Steunpunt (VLAS) is het aangewezen de bepalingen hieromtrent op te nemen onder een afzonderlijke hoofding.

Aan het VLAS, als onafhankelijke instantie, wordt de taak toevertrouwd jaarlijks een Vlaams Opvolgingsverslag over de Armoede op te stellen. Hierin wordt enerzijds de evolutie van de armoede en maatschappelijke uitsluiting in kaart gebracht. Anderzijds worden in het opvolgingsverslag ook concrete aanbevelingen ten aanzien van alle beleidsterreinen ter bestrijding van armoede geformuleerd.

In zijn aanbeveling van 11 oktober 1995 over de aanpak van de armoede in Vlaanderen heeft de SERV gesteld dat wetenschappelijk onderzoek naar de oorzaken van armoede, zowel van individuele als maatschappelijke aard, onmisbaar is om tot doeltreffende beleidsmaatregelen te komen. Een systematisch opgezet armoede-onderzoek en rapportering vormt in dit verband een belangrijk instrument.

Het toewijzen van de systematische beschrijving van en rapportering over de armoedeproblematiek, ook met een inbreng van de organisaties waar armen het woord nemen, aan een Vlaams Armoede Steunpunt kan worden onderschreven in de mate dat de werkzaamheden van het VLAS kunnen gekaderd worden – gelet op de problematiek – in een ruimer federaal verband.

Uiteraard wordt er hierbij van uitgegaan dat geen doublures met bestaande structuren tot stand komen.

De voorziene formele adviesfunctie die aan het VLAS wordt toegekend vergt nadere motivering.

Er wordt voorzien dat de Vlaamse regering en het Vlaams parlement een bespreking wijden aan de door het VLAS voorgestelde maatregelen inzake bestrijding van armoede en sociale uitsluiting op alle beleidsterreinen. Beleidsmaatregelen inzake armoedebestrijding strekken zich uit tot meerdere beleidsniveaus zodat ook hier een afstemming met het federale niveau onontbeerlijk is. Ten gronde dient te worden verduidelijkt met welke maatschappelijke legitimatie een onafhankelijke instantie zich kan profileren als adviesorgaan van de Vlaamse regering en Vlaams parlement inzake alle facetten van het armoedebeleid.

Mede op aandringen van de SERV werd in 1991 de Vlaamse Intersectoriële Commissie Armoedebestrijding (VICA) operationeel met als hoofdplicht samenhangende beleidsvoorstellen op het vlak van armoedeveroorkoming en -bestrijding te formuleren. De SERV heeft in zijn hiervoor vermelde aanbeveling voorstellen gedaan om de slagvaardigheid van de VICA te verhogen.

Het VEV, het NCMV en de BB dringen aan op een versterken van de rol van de VICA door de voorstellen van het VLAS met betrekking tot beleidsmaatregelen ter bestrijding van armoede en maatschappelijke uitsluiting te kanaliseren naar de VICA.

Hierdoor wordt niet alleen een bestaande structuur – waarin alle relevante geledingen betrokken zijn – gevaloriseerd, maar wordt ook de inbreng van het op te richten Vlaams Armoede Steunpunt in de beleidsadvisering op een maatschappelijk verantwoordbare wijze gesitueerd.

Hoofdstuk IV : Leefmilieu

Algemene bemerkingen

De SERV heeft reeds herhaaldelijk aangedrongen op een fundamentele bijsturing van de milieuheffingen en van de financieringswijze van het Vlaamse milieubeleid¹. Ook het Vlaams Parlement heeft in een resolutie van 25 juni 1997 aan de Vlaamse regering gevraagd om werk te maken van een langetermijnvisie op de financiering van het milieubeleid, en daarbij de nodige rechtzekerheid en voorspelbaarheid op het vlak van de milieuheffingen te garanderen.

Het VEV, het NCMV en de BB ondersteunen deze oproep en betreuren dat er naar aanleiding van de opmaak van de begroting 1998 geen vooruitgang in dit belangrijke dossier werd geboekt. Er was nochtans aangekondigd dat er, op het vlak van de afvalwaterheffing, verder doorgedreven onderzoek zou plaatsvinden om een betekenisvolle wijziging van de huidige heffingsregeling te realiseren. De resultaten daarvan zouden ten vroegste midden 1997 beschikbaar zijn² zodat er bij de opmaak van de begroting 1998 meer duidelijkheid zou kunnen worden gegeven over de wijzigingen van de afvalwaterheffingen³. Bovendien moet niet alleen de afvalwaterheffing worden herbekeken. Ook voor de afvalstoffenheffingen bijvoorbeeld is een goede voorspelbaarheid afwezig; moeten de doelstellingen ervan beter worden aangegeven en is de onderlinge afstemming en ordening van de verschillende tarieven voor verbetering vatbaar.

Mestheffingen

Het VEV, het NCMV en de BB stellen vast dat niet alleen de formule voor de basisheffing wordt aangepast naar aanleiding van een Arrest van het Arbitragehof, maar dat daarbij meteen ook een nieuw concept voor de basisheffing wordt ingevoerd. De vroegere productieheffing wordt namelijk vervangen door een gemengde productie- en overschotheffing.

Het is niet mogelijk om de nieuwe heffingsformule binnen de korte adviestermijn ten gronde te beoordelen. Het VEV, het NCMV en de BB vragen dat het voorgestelde nieuwe heffingsconcept zou worden geëvalueerd, desgevallend gelijktijdig met de geplande evaluatie van het Mestactieplan in 1998.

¹ Zie onder meer de aanbeveling van 30 september 1992 met betrekking tot economische instrumenten inzake milieubeleid in Vlaanderen, het advies van 14 december 1994 over de sectorale milieubeleidsplannen, het advies van 10 april 1996 over het VMM-rapport "evaluatie en voorstellen afvalwaterheffing", en het advies van 10 juli 1996 over het ontwerp milieubeleidsplan 1997-2001.

² Vlaams Parlement. Stuk 428 (1996-1997) - Nr. 1, blz. 17. En Vlaams Parlement. Stuk 428 (1996-1997) - Nr. 18, blz. 3.

³ Vlaams Parlement. Stuk 15 (1996-1997) - Nr. 8-D, blz. 7.

Grondwater

Een grondwaterheffing kan een goede maatregel zijn indien aan enkele voorwaarden is voldaan. Met name moeten voorafgaand aan de invoering van een grondwaterheffing, net zoals bij de uitwerking van gelijk welke milieumaatregel, verschillende stappen worden doorlopen⁴.

1. Een grondwaterheffing moet zich situeren binnen een globaal waterbeleid en een beleid gericht op het beschermen van de grondwaterreserves in het bijzonder. Zij moet bovendien het voorwerp uitmaken van een voorafgaandelijke beleidsanalyse waarin de keuze voor een grondwaterheffing wordt onderbouwd en waarin een heffingsformule wordt opgesteld die milieu-effectief, efficiënt en uitvoerbaar is (optimaliteit). Tegelijk dienen de effecten van dergelijke heffing in de praktijk ingeschat te worden (inpasbaarheid). Daartoe moet worden nagegaan hoeveel extra heffingen bedrijven/sectoren zouden gaan betalen en hoe zij op deze kostenverhoging zullen reageren (waterbesparing, substitutie door regenwater, ...). Nadat een zicht bestaat op de extra kosten van de grondwaterheffing (= nieuwe investeringen en werkingskosten + resterende heffingslasten) dient men na te gaan welke de sociaal-economische effecten zijn⁵.
2. Indien de sociaal-economische implicaties voor bepaalde bedrijven/sectoren te zwaar zouden zijn, dienen deze effecten gecompenseerd te worden, bij voorkeur zonder dat dit de milieudoelstellingen doorkruist (fijnregeling).

De voorgestelde grondwaterheffing voldoet volgens Het VEV, het NCMV en de BB niet aan deze vereisten. Zo is het milieu-luik in de heffing grotendeels afwezig (punt 1). De voorgestelde economische compensatiefactoren (CSE-factoren) zijn luidens de memorie van toelichting gebaseerd op een in 1997 uitgevoerde studie over de socio-economische impact van de grondwaterheffing⁶, maar voldoen evenmin (punten 2 en 3). Concreet vertoont de berekening van de CSE-factoren de volgende tekortkomingen:

- ⁴ Zie de door de Raad uitgewerkte methodologie voor instrumentenkeuze in het advies van 14 december 1994 over de sectorale milieubeleidsplannen.
- ⁵ Overigens zou tevens een terugkoppeling naar het milieu-criterium moeten gebeuren door de milieu-effecten van de substitutie-processen na te gaan. Ook dit is niet gebeurd.
- ⁶ Bedoeld wordt de studie van Coopers & Lybrandt (C&L studie) "Studie over de socio-economische impact van de grondwaterheffing. Bepaling van de CSE-factoren per sector" van juli 1997. In deze studie werden op basis van een vooropgestelde heffingsopbrengst en van vier criteria (economische draagkracht, hoogwaardig vs. laagwaardig karakter van het verbruik, noodzaak en mogelijkheid tot hervoeden grondwaterlaag, mogelijkheid tot rationeel watergebruik) voorstellen gedaan voor een CSE per sector. De in het ontwerp-programmamedecreet voorgestelde CSE-factoren zijn gebaseerd op deze C&L studie. Met name werden blijkbaar (enkel) de resultaten voor wat betreft de economische draagkracht van de sector (criterium 1) gebruikt. De economische draagkracht van een sector werd door C&L bepaald door per sector voor een aantal bedrijven drie rendabiliteitsratio's (verkoopsmarge, rendabiliteit totale activa, rendabiliteit eigen vermogen) te berekenen. Vervolgens werd per sector en voor de drie ratio's de mediaan berekend. Daarna is per sector en voor elke ratio een score 1, 2 of 3 toegekend, in functie van de relatieve grootte van de ratio ten opzichte van andere sectoren. Tenslotte werd het gemiddelde van de drie scores genomen om de draagkracht van de sector te bepalen. Voor sectoren waarvan geen ondernemingen werden onderzocht, werd de waarde 2 als gemiddelde genomen. De Vlaamse Regering heeft vervolgens blijkbaar deze scores gedeeld door 3. De aldus bekomen waarde werd afgerond en voor 1998 gedeeld door 5 (20% of lineaire fasering over vijf jaar).

- De sociaal-economische impact van de heffing werd niet nagegaan. De extra kosten werden immers niet berekend. Er gebeurde enkel een inschatting van de *huidige* draagkracht per sector. Er werd geen rekening gehouden met de omvang van de extra kosten per sector, noch met de effecten daarvan op de toekomstige draagkracht.
- Draagkracht werd zeer eng gedefinieerd. De draagkracht werd geëvalueerd aan de hand van drie rendabiliteitsratio's. Andere belangrijke elementen zoals o.m. de marktsituatie en de internationale concurrentiepositie werden niet onderzocht.
- De draagkracht van een sector (laag, gemiddeld of hoog) werd bepaald in functie van de relatieve grootte van de ratio ten opzichte van de andere sectoren. Het gemiddelde van andere sectoren is niet noodzakelijk een goed vergelijkingspunt.

Hierdoor kan de draagkracht van een sector verkeerd zijn ingeschat⁷.

Besluitend merken het VEV, het NCMV en de BB op dat naar aanleiding van de voorgestelde grondwaterheffing in het ontwerp programmadecreet 1997 werd gevraagd om de keuze voor een grondwaterheffing te onderbouwen, om daarbij aandacht te hebben voor de problematiek van de illegale grondwaterwinningen, en om de heffingsregeling af te stemmen op het beschermen van de grondwaterreserves en op het bevoordelen van hoogwaardige toepassingen resp. het ontmoedigen van laagwaardige toepassingen. Het VEV, het NCMV en de BB stellen vast dat dit nog niet is gebeurd. Daarnaast vergt ook de problematiek van de sociaal-economische compensaties een meer zorgvuldige inschatting en behandeling van de draagkracht van bedrijven. Het VEV, het NCMV en de BB blijven dan ook bezwaren hebben bij de hier uitgewerkte grondwaterheffing.

Terzijde merken het VEV, het NCMV en de BB op dat er een zekere tegenstrijdigheid in de tarifiering bestaat. De heffingsstarieven zijn progressief in functie van het grondwaterverbruik, maar in de praktijk betalen de kleinste verbruikers het hoogste tarief omdat er een minimumheffing is voorzien van 5.000 fr. Concreet stellen het VEV, het NCMV en de BB voor het minimumbedrag van de heffing te verlagen.

Hoofdstuk V : Bepalingen met betrekking tot de omvorming van begrotingsfondsen

Dit hoofdstuk regelt de afschaffing van het "fonds voor de aanwending van recyclagegelden". De middelen die volgens het programmadecreet van 1996 aan dit fonds werden toegewezen zullen voortaan terecht komen in het "fonds voor economische

⁷ Een lage verkoopsmarge bijvoorbeeld wordt gelijkgesteld aan een geringe draagkracht, maar kan het resultaat zijn van hevige concurrentie op de Vlaamse markt. Indien men dan over goede mogelijkheden beschikt om de kostenstijgingen door te rekenen in de prijzen (geringe buitenlandse concurrentie), zal de grondwaterheffing echter geen socio-economische problemen opleveren voor de sector. Omgekeerd is het mogelijk dat een sector met relatief goede rendabiliteitsratio's toch in de problemen komt indien deze sector veel grondwater gebruikt, niet over voldoende alternatieven beschikt, en de extra lasten zwaar doorwegen in verhouding tot bijvoorbeeld de winst.

expansie en regionale reconversie - middelgrote en grote ondernemingen". De memorie van toelichting wijst erop dat voor 1998 de belangrijkste middelen daarin betrekking zullen hebben op de terugbetalingen in het kader van het Beaulieu - dossier (oorspronkelijk gepland voor 1996).

Overeenkomstig het SERV-advies van 9 juli 1997⁸ gaan het VEV, het NCMV en de BB akkoord met het principe dat dergelijke terugbetalingen terecht komen bij "de administratie, dienst of instelling die de overheidssteun aan de onderneming uitkeerde". Toepassing van dit principe leidt tot de toewijzing zoals in het ontwerpdecreet is opgenomen.

Daartegenover staat echter dat ook reeds in 1996 voor de nu beoogde middelen een bestemming werd vastgelegd zonder enige band met de oorspronkelijke steunverlening. Om die reden stellen het VEV, het NCMV en de BB voor dat de middelen afkomstig uit de terugvordering van het Beaulieu - dossier ook toegewezen worden aan het fonds voor de KO - regeling.

⁸ SERV, Advies over het voorstel van decreet houdende terugvordering van overheidssteun van ondernemingen die de informatie- en raadplegingsprocedures in geval van collectief ontslag niet naleven, Brussel, SERV, 9 juni 1997.

II. STANDPUNT VAN HET ABVV, HET ACV EN DE ACLVB

Hoofdstuk II : Financiën en Begroting

Artikel 5 betreft de vrijstelling van het kadastraal inkomen van de onroerende voorheffing voor nieuwe investeringen (na 1 januari 1998) gedaan door bedrijven in materieel en outillering.

Het ABVV, het ACV en de ACLVB stellen vast:

- dat met deze maatregel een fiscaal voordeel wordt toegekend aan het bedrijfsleven ten gunste van kapitaalsinvesteringen;
- dat de motivering van deze maatregel ontbreekt en er tevens geen inschatting voorhanden is van de (budgettaire) impact ervan;
- dat de voorgestelde maatregel op lange termijn de volledige uitdoving van de onroerende voorheffing op materieel en outillage als effect zal hebben.

Het ABVV, het ACV en de ACLVB zijn van mening;

- dat dergelijke fiscale voordelen het best gekaderd worden binnen een globaal werkgelegenheidsbeleid (cf. VLAMINOVIN; successierechten familiale ondernemingen);
- dat de voorgestelde maatregel in geen geval aanleiding kan geven tot fiscale minderinkomsten en dus gecompenseerd moet worden binnen de onroerende voorheffing (bv. in het kader van de vrijstellingen).

Hoofdstuk III : Huisvesting

Art. 8-9

Gezien het intersectorale karakter van het voorziene Vlaams Armoede Steunpunt (VLAS) is het aangewezen de bepalingen hieromtrent op te nemen onder een afzonderlijke hoofding.

Aan het VLAS, als onafhankelijke instantie, wordt de taak toevertrouwd jaarlijks een Vlaams Opvolgingsverslag over de Armoede op te stellen. Hierin wordt enerzijds de evolutie van de armoede en maatschappelijke uitsluiting in kaart gebracht. Anderzijds worden in het opvolgingsverslag ook concrete aanbevelingen ten aanzien van alle beleidsterreinen ter bestrijding van armoede geformuleerd.

In zijn aanbeveling van 11 oktober 1995 over de aanpak van de armoede in Vlaanderen heeft de Raad gesteld dat wetenschappelijk onderzoek naar de oorzaken van armoede, zowel van individuele als maatschappelijke aard, onmisbaar is om tot doeltreffende beleidsmaatregelen te komen. Een systematisch opgezet armoede-onderzoek en rapportering vormt in dit verband een belangrijk instrument.

Het toewijzen van de systematische beschrijving van en rapportering over de armoedeproblematiek, ook met een inbreng van de organisaties waar armen het woord nemen, aan een Vlaams Armoede Steunpunt kan worden onderschreven in de mate dat de werkzaamheden van het VLAS kunnen gekaderd worden – gelet op de problematiek – in een ruimer federaal verband.

Uiteraard wordt er hierbij van uitgegaan dat geen doublures met bestaande structuren tot stand komen.

De voorziene formele adviesfunctie die aan het VLAS wordt toegekend vergt nadere motivering.

Er wordt voorzien dat de Vlaamse regering en het Vlaams parlement een bespreking wijden aan de door het VLAS voorgestelde maatregelen inzake bestrijding van armoede en sociale uitsluiting op alle beleidsterreinen. Beleidsmaatregelen inzake armoedebestrijding strekken zich uit tot meerdere beleidsniveaus zodat ook hier een afstemming met het federale niveau onontbeerlijk is. Ten gronde dient te worden verduidelijkt met welke maatschappelijke legitimatie een onafhankelijke instantie zich kan profileren als adviesorgaan van de Vlaamse regering en Vlaams parlement inzake alle facetten van het armoedebeleid.

Mede op aandringen van de SERV werd in 1991 de Vlaamse Intersectoriële Commissie Armoedebestrijding (VICA) operationeel met als hoofdpdracht samenhangende beleidsvoorstellen op het vlak van armoedeveroorkoming en -bestrijding te formuleren. De SERV heeft in zijn hiervoor vermelde aanbeveling voorstellen gedaan om de slagvaardigheid van de VICA te verhogen.

Het ABVV, het ACV en de ACLVB dringen aan op een versterken van de rol van de VICA door de voorstellen van het VLAS met betrekking tot beleidsmaatregelen ter bestrijding van armoede en maatschappelijke uitsluiting te kanaliseren naar de VICA.

Hierdoor wordt niet alleen een bestaande structuur – waarin alle relevante geledingen betrokken zijn – gevaloriseerd, maar wordt ook de inbreng van het op te richten Vlaams Armoede Steunpunt in de beleidsadvisering op een maatschappelijk verantwoordbare wijze gesitueerd.

Hoofdstuk IV : Leefmilieu

Algemene bemerking

Het milieubeleid blijft in Vlaanderen aan belang winnen. Heffingen nemen binnen het instrumentarium van het milieubeleid een prominente rol in. Bovendien blijft voor de Vlaamse milieueffingen ook een belangrijke rol weggelegd t.a.v. de financiering van het milieubeleid.

Om deze redenen verdient het heffingendebat een grondige aanpak, om én de financiering van het milieubeleid én de rechtszekerheid en voorspelbaarheid t.b.v. de

heffingsplichtigen te verzekeren. Een aanpak die de opeenvolgende jaarlijkse programmadecreten overstijgt dringt zich dus op.

Mestheffingen

Het ABVV, het ACV en de ACLVB ondersteunen voorlopig de nieuwe formule voor de mestheffing. De voor '98 aangekondigde evaluatie van het mestactieplan zal dienen uit te wijzen of de heffingsstructuur en de tarieven voldoen om de doelstellingen te halen.

Afvalstoffenheffingen

Het heffingstarief voor het storten van huisvuil blijft dezelfde als voor het storten van bedrijfsafval en hoger dan voor het storten van bepaald risicovol afval. Een betere algemene afstemming en ordening van tarieven is bijgevolg aangewezen.

Oppervlaktewater

- Het ABVV, het ACV en de ACLVB stellen vast dat aan de heffingsformule voor de industriële lozingen geen wijzigingen worden aangebracht. Voor koelwater blijft in de heffingsformule de a-factor, die in '96 op 0.550 werd gebracht, ook voor '98 op 0.550 voorzien. Gezien reeds in '96 deze verlaging voor de vakbonden niet duidelijk onderbouwd - want niet gestoeld op ecologische overwegingen - was, blijven de vakbonden ook nu vragen hebben bij de waarde van deze a-factor.
- Het ABVV, het ACV en de ACLVB verwachten dat op korte termijn verdere aanpassingen in de heffingsformule voor de industriële lozingen worden uitgevoerd.
- Met het programmadecreet van '97 werd voor de kleinverbruikers de Ks-factor afgeschaft en vervangen door een nieuwe sociale correctie, die erin bestaat dat een beperkt aantal categorieën wordt vrijgesteld van heffing. Uit een recent rapport van de SERV blijkt dat deze correctie de lage inkomensgroepen die niet tot de categorieën vrijgestelden behoren, onvoldoende beschermt. Het ABVV, het ACV en de ACLVB vragen dit bij te sturen.
- De gratis waterlevering van 15 m³ per persoon, die met het programmadecreet 1997 werd ingevoerd, heeft, cf. hetzelfde rapport van de SERV, niet de verhoopte sociale voordelen (ondermeer sociale compensatie voor afschaffen Ks) die destijds waren vooropgesteld.
Dit is blijkbaar vooral te wijten aan de sterke prijsstijgingen voor de hogere verbruiksschijven van het drinkwater. Het ABVV, het ACV en de ACLVB blijven voorstander van een minimumlevering van water, gas en elektriciteit (cf. decreet Leo Peeters), maar vragen dat de tarievenstructuur voor het drinkwater wordt aangepast, zodat de huidige negatieve sociale effecten worden weggewerkt.

Grondwaterheffing

Het ABVV, het ACV en de ACLVB ondersteunen het principe van grondwaterheffingen, binnen een algemeen beleid ter bescherming van de grondwaterreserves.

Dergelijk beleid dient gestoeld te zijn op het bevoordelen van hoogwaardige toepassingen van grondwater en het ontmoedigen van laagwaardige toepassingen.

De vakbonden stellen vast dat de huidige formule te weinig rekening houdt met milieudoelstellingen. Zo worden o.m. de hoogwaardige toepassing als drinkwater hoog getarifeerd, en laagwaardige toepassingen veel minder, en is er onvoldoende afstemming met de kostenstructuur voor watergebruik uit andere bronnen.

De voorgestelde economische compensatiefactoren (CSE-factoren) zijn luidens de memorie van toelichting gebaseerd op een in 1997 uitgevoerde studie over de socio-economische impact van de grondwaterheffing, maar voldoen evenmin. Bij de uitwerking van een socio-economische compensatiemaatregel moeten volgens het ABVV, het ACV en de ACLVB verschillende stappen worden doorlopen.

1. Een milieuheffing moet in de eerste plaats milieu-effectief zijn. Daarom dient eerst een vanuit milieu-oogpunt "ideale" grondwaterheffing opgesteld te worden.
2. Vervolgens dienen de effecten van dergelijke heffing in de praktijk ingeschat te worden. Daartoe moet worden nagegaan hoeveel extra heffingen bedrijven/sectoren zouden gaan betalen en hoe zij op deze kostenverhoging zullen reageren (waterbesparing, substitutie door regenwater,...). Nadat een zicht bestaat op de extra kosten van de grondwaterheffing (= eventuele nieuwe investeringen en werkingskosten + resterende heffingslasten) dient men na te gaan welke de sociaal-economische effecten zijn.
3. Indien de sociaal-economische implicaties voor bepaalde bedrijven/sectoren te zwaar zouden zijn, dienen deze effecten gecompenseerd te worden, bij voorkeur zonder dat dit de milieudoelstellingen doorkruist.

Besluit

De huidige voorgestelde formule voor de grondwaterheffing dient dus op twee punten bijgestuurd:

- er dient een beter verband met milieudoelstellingen ingevoegd te worden (met ondermeer als doel het ontmoedigen van laagwaardige toepassingen ten opzichte van hoogwaardige);
- de CSE-factor, die een tijdelijke sociaal-economische correctie beoogt opdat de sectoren zich aan de nieuwe beleidscontext zouden kunnen aanpassen, dient beter uitgewerkt, rekening houdend met de draagkracht van de sectoren. Deze factor kan geen uitstaans hebben met milieudoelstellingen op zich: ze is een correctie achteraf op de basisformule voor de grondwaterheffing en is in principe uitdovend.

Hoofdstuk V : Bepalingen met betrekking tot de omvorming van begrotingsfondsen

Dit hoofdstuk regelt de afschaffing van het "fonds voor de aanwending van recyclagegelden". De middelen die volgens het programmadecreet van 1996 aan dit fonds werden toegewezen zullen voortaan terecht komen in het "fonds voor economische expansie en regionale reconversie - middelgrote en grote ondernemingen". De memorie van toelichting wijst erop dat voor 1998 de belangrijkste middelen daarin betrekking zullen hebben op de terugbetalingen in het kader van het Beaulieu – dossier (oorspronkelijk gepland voor 1996).

Overeenkomstig het SERV – advies van 9 juli 1997⁹ gaan het ABVV, het ACV en de ACLVB akkoord met het principe dat dergelijke terugbetalingen terecht komen bij "de administratie, dienst of instelling die de overheidssteun aan de onderneming uitkeerde". Toepassing van dit principe leidt tot de toewijzing zoals in het ontwerpdecreet is opgenomen.

Daartegenover staat echter dat ook reeds in 1996 voor de nu beoogde middelen een bestemming werd vastgelegd zonder enige band met de oorspronkelijke steunverlening. Om die reden stellen het ABVV, het ACV en de ACLVB voor dat de middelen afkomstig uit de terugvordering van het Beaulieu – dossier aanvullend ook toegewezen worden aan het fonds voor de KMO – regeling.

Hoofdstuk VI : Sociaal-Cultureel Werk

Art. 22-24

In de begrotingsjaren 1994 en 1995 werd, in afwachting van een nieuwe regeling, de uitvoering van de vigerende decreten op het vlak van de volksontwikkeling wat betreft het verlenen van erkenningen opgeschort. De SERV heeft in zijn advies d.d. 13 oktober 1993 over het programmadecreet 1994 de opschorting van de uitvoering van de decretale regeling op dit punt afgewezen.

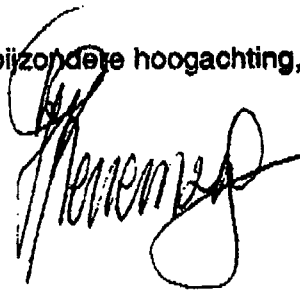
In april 1995 werden de nieuwe regelingen met betrekking tot het Sociaal en Cultureel Werk goedgekeurd. Belangrijke klemtonen hierbij waren het verzekeren van schaalvergroting, grotere deskundigheid en samenwerking tussen de initiatiefnemers. De inschatting van de financiële implicaties van de nieuwe regeling gebeurde evenwel onnauwkeurig zodat reeds in het programmadecreet 1996 de mogelijkheden van het decreet werden teruggeschroefd. Het programmadecreet 1997 zette deze beweging verder (bevrozing of afbouw van subsidies, uitstel erkenningen). Ook in het voorgelegde programmadecreet wordt met het oog op het beheersen van de budgettaire situatie de uitvoering van het decreet m.b.t. de diensten voor sociaal-cultureel werk verder vertraagd.

⁹ SERV, Advies over het voorstel van decreet houdende terugvordering van overheidssteun van ondernemingen die de informatie- en raadplegingsprocedures in geval van collectief ontslag niet naleven, Brussel, SERV, 9 juni 1997.

Het ABVV, het ACV en de ACLVB willen, gezien de maatschappelijke betekenis van het sociaal-cultureel werk, het belang onderstrepen van de volledige uitvoering van de decreten van 29 april 1995. De voortdurende vertraging van de toepassing van de regelgeving via recente programmadecreten, waaronder ook het hier voorgelegde, staat hier haaks op.

Ik hoop, Mevrouw de Minister, U hiermee van dienst te zijn geweest,

met bijzondere hoogachting,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Pieter Kerremans', with a large, stylized flourish at the end.

Pieter Kerremans,
Administrateur-generaal.

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

MiNa-Raad
Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen

Advies

van 20 oktober 1997
over het Voorontwerp van decreet houdende
bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998

I. Inleiding

De MiNa-Raad ontving de adviesvraag over het voorontwerp van Decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998 op datum van 10 oktober 1997. Als antwoordtermijn werd 17 oktober vooropgesteld. De Raad wijst er in dit verband op dat de adviesvraag niet voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden in het oprichtingsdecreet van de MiNa-Raad ⁽¹⁾. Dit stelt dat de MiNa-Raad moet kunnen beschikken over een minimale termijn van 10 werkdagen voor het uitbrengen van een advies. De adviesvraag voorziet slechts helft van deze termijn.

Het probleem van de te korte termijn voor het verlenen van een advies over het programmadecreet is de laatste jaren een steeds weerkerend fenomeen. Telkens heeft de Raad geprotesteerd tegen deze gang van zaken. Aangezien een adviestermijn van tien werkdagen decretaal voorzien is, is de Vlaamse regering er hoe dan ook toe gehouden rekening te houden met het advies van de MiNa-Raad.

Alhoewel de MiNa-Raad een adviesvraag rond het Voorontwerp programmadecreet 1998 met een korte adviestermijn in zijn werkzaamheden had ingecalculeerd, is hij toch verrast door de uitermate korte termijn. Het is voor de Raad niet mogelijk aan de vooropgestelde datum van 17 oktober te voldoen. De Raad brengt zijn advies uit op 20 oktober 1997. Door het korte tijdsbestek dat hem werd toegemeten, geeft de MiNa-Raad ook maar een beperkt advies. Ook om deze reden gaat de MiNa-Raad in dit advies enkel in op hoofdstukken die voor milieu het meest relevant lijken.

Met de hierna geformuleerde opmerkingen heeft de MiNa-Raad zich gehouden aan de lijn van het Voorontwerp programmadecreet en doet hij dus geen definitieve uitspraken over het algemeen begrotingsbeleid inzake milieu en natuur.

⁽¹⁾ De MiNa-Raad - Deeladvies 1997-1998 over het Voorontwerp programmadecreet 1998 van Vlaanderen.

II. Algemene bespreking

1. **Een verbetering in vergelijking met vroegere programmadecreten.** De Raad vindt in de hoofdstukken die hij van het Voorontwerp programmadecreet bekeken heeft geen voorstellen terug die manifest geen verband houden met de uitvoering van de begroting 1998. Tot een gelijkaardige vaststelling kwam de Raad voor het eerst in zijn advies over het Voorontwerp programmadecreet 1997. De voorstellen die geen verband houden met de uitvoering van de begroting werden echter losgekoppeld van het Programmadecreet en werden opgenomen in het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot aanpassing van bestaande decreten. De MiNa-Raad vindt deze oplossing niet optimaal voor een goed wetgevingsbeleid.

De voorgestelde wijzigingen zijn in de Memorie van Toelichting onderbouwd door verwijzingen naar documenten die niet werden bijgeleverd en ook niet courant verspreid zijn ⁽¹⁾. Het is in die omstandigheden en rekening houdend met de korte adviestermijn uiterst moeilijk om de relevantie van alle voorstellen voor het milieu in te schatten en een goed onderbouwd advies te geven. Desondanks is de MiNa-Raad er toch in geslaagd de belangrijkste documenten in zijn bezit te krijgen.

Wanneer in de Memorie van Toelichting naar onderbouwende documenten, en in het bijzonder naar adviezen (i.c. advies van de stuurgroep mest), wordt verwezen, dan moet worden aangegeven of het al dan niet om unanieme adviezen gaat.

Bovendien zou de overheid bij de verwijzing naar deze documenten ook een repliek moeten opnemen waarin zij motiveert waarom zij een bepaalde visie onderschrijft en/of waarom zij de andere standpunten niet weerhoudt.

2. **Regulerend versus financieel karakter van de milieuheffingen.** De Raad mist nog steeds het wezenlijke onderscheid qua doelstellingen tussen heffingen met regulerend karakter en heffingen met financierend karakter (en retributies). Zoals hij ook reeds eerder heeft opgemerkt in verband met ontwerp-programmadecreten waarin de heffingstarieven bijgesteld werden ⁽¹⁾, moeten voor de regulerende heffingen de milieudoelstellingen de basis vormen voor de bijstellingen van de tarieven. De financierende heffing moet correct afgestemd worden op de financieringsbehoefte. De Raad vraagt nogmaals dat de overheid haar termijnvisie op alle milieuheffingen zou geven en zou afstappen van een ogenschijnlijk ad hoc-beleid.

De MiNa-Raad blijft zich bewust van het vraagstuk van de financiering van het milieu- en natuurbesluit en de mogelijkheid om deze via financierende heffingen op te lossen. Alhoewel dit niet expliciet in de Memorie van Toelichting vermeld wordt, is de MiNa-Raad ervan overtuigd dat bepaalde voorstellen in het Voorontwerp programmadecreet 1998 aangaande de aanpassing van milieuheffingen tegen de

⁽²⁾ STUURGROEP VLAAMSE MESTPROBLEMATIEK, Notulen vergadering 26 september 1997.

COOPERS & LYBRAND, Studie over de socio-economische impact van de grondwaterheffing, eindrapport juli 1997, 39 p.

⁽³⁾ Advies van 20 oktober 1994 over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995.

Advies van 26 oktober 1995 over het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996.

Advies van 6 oktober 1996 over het voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997.

achtergrond van het financieringsvraagstuk werden gedaan. De Raad komt daar verder in dit advies op terug. De MiNa-Raad dringt daarom nogmaals met klem aan op een beleidsvisie in verband met deze financieringskwestie, zoals aangegeven in initiatief 163 van het Milieubeleidsplan 1997-2001 ⁽¹⁾.

Hoewel bepaalde nieuwe heffingen (bv. de grondwaterheffing) aangekondigd waren, is de voorspelbaarheid van de heffingen niet toegenomen. De grootte van de tariefstijging, de tariefhoogte en de heffingsvoet zijn onvoldoende onderbouwd en worden niet in een toekomstperspectief gesteld. De Raad heeft reeds bij herhaalde gelegenheden opgemerkt dat voorspelbaarheid van heffingen, een belangrijk gegeven is bij de aanvaardbaarheid ervan.

⁽⁴⁾ MiNa-plan 2, Besluit van de Vlaamse regering van 8 juli 1997, p.222.

III. Artikelsgewijze opmerkingen

Hoofdstuk IV - Leefmilieu

Afdeling 1 - Mestheffingen

Wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen

3. **Noodzakelijke aanpassing van het Mestdecreet.** Ingevolge het arrest nr. 42/97 van 14 juli 1997 van het Arbitragehof werd het decreet van 20 december 1995 aangaande een aantal wijzigingen van het Mestdecreet gedeeltelijk vernietigd. De vernietiging van artikel 17 van dit decreet heeft ondermeer tot gevolg dat artikel 21, § 3 van het Mestdecreet dat de formules voor de berekening van de basisheffing omvat, niet meer van toepassing zal zijn vanaf 1 januari 1998.

Volledigheidshalve moet worden vermeld dat naast de bepalingen rond de mestheffingen nog andere bepalingen zijn vernietigd. Ze hebben echter geen directe invloed op de begroting en op het Programmadecreet bij de begroting 1998 en worden derhalve niet in dit kader behandeld. Dit neemt niet weg dat de Vlaamse regering hierover ook beslissingen moet nemen.

Als motivering voor de vernietiging van het artikel over de berekening van de mestheffing wordt in het arrest gesteld dat ten aanzien van bepaalde categorieën heffingsplichtigen geen redelijk verband bestaat tussen de werkelijke lasten en het bedrag van de heffing. Hiermee is bedoeld dat de exponentiële stijging van de huidige productieheffing niet in verhouding staat tot de eventuele stijging van de te financieren administratieve lasten voor de Mestbank. Deze stijgende lasten kunnen mogelijk het gevolg zijn van het feit dat een bedrijf uit meerdere entiteiten kan bestaan ⁽¹⁾.

Een vervangende regelgeving die vanaf 1 januari 1998 in voege treedt, is bijgevolg nodig. De nieuwe regeling moet tegemoet komen aan de bemerkingen van het Arbitragehof. Dit is de doelstelling van artikel 10 van het Voorontwerp programmadecreet 1998.

Artikel 11 voorziet in de invoering van een reductiepercentage op de invoerheffing op paardenmest die gebruikt wordt als grondstof voor de aanmaak van champignonsubstraat. Belangrijke hoeveelheden van het aangemaakte champignonsubstraat worden buiten het Vlaamse Gewest afgezet. Een substantieel gedeelte van de via de paardenmest ingevoerde nutriënten worden zodoende terug geëxporteerd. Wellicht naar analogie met de definitie van mestoverschot (zie verder punt 8) waar geëxporteerde nutriënten in mindering worden gebracht, stelt de Vlaamse regering voor een reductiepercentage toe te passen op de invoerheffing. Het reductiepercentage is evenredig met de via het champignonsubstraat geëxporteerde nutriënten uitgedrukt in kg P₂O₅.

4. **Eerdere adviezen van de MiNa-Raad.** In zijn advies van 29 september 1994 over het voorontwerp van decreet tot wijziging van het Mestdecreet stelt de Raad dat een keuze tussen een productieheffing of een mestoverschotheffing niet eenvoudig is ⁽¹⁾.

⁽⁵⁾ Arbitragehof, Arrest nr. 42/97 van 14 juli 1997, B.52.4 - B.52.6.

⁽⁶⁾ Overeenkomstig artikel 6 van het Mestdecreet komt de term 'mestoverschot' overeen met de

Maar na een uitvoerige afweging van de voor- en nadelen toonde de Raad zich voorstander van een regulerende fysieke regelgeving, aangevuld met een productieheffing. Indien de controle op de verplichtingen tot verwerking en/of export te moeilijk en het misbruik ter zake te groot zouden worden, achtte de Raad het logisch om het regulerend karakter volledig in de heffingen op te nemen. Het ACV pleitte evenwel ronduit voor een regulerende overschotheffing. Het ACV wees er ook op dat daardoor het ~~aanvechtbaar~~ onderscheid tussen gezins- en niet-gezinsbedrijven overbodig is. De Boerenbond opteerde daarentegen voor een getrapte productieheffing waarbij de opbrengst uitsluitend bestemd wordt om de administratieve kosten van de Mestbank gedeeltelijk te bekostigen.

Artikel 17 van het decreet van 20 december 1995 voegde in het Mestdecreet in artikel 21, § 3 een getrapte productieheffing in.

5. Voorstel van het Voorontwerp programmadecreet 1998 tot wijziging van de mestheffingsformule. De in artikel 10 van het Voorontwerp programmadecreet voorgestelde nieuwe formule die zou ingevoerd worden in artikel 21, § 3 van het Mestdecreet bestaat uit twee gedeelten:

- een productieheffing, lineair evenredig met de gewogen mestproductie boven de drempel van 1.500 kg P_2O_5 respectievelijk 3.000 kg N. Deze heffing houdt eenzelfde behandeling in van alle heffingsplichtigen;

- een beperkt getrapte overschotheffing, evenredig met het mestoverschot dat niet door de producent werd afgezet in een verwerkingseenheid of werd geXpporteerd. Deze heffing viseert enkel de bedrijven met een mestoverschot en is dus rechtstreeks afhankelijk van de milieusituatie van het bedrijf.

Bij de overschotheffing wordt een positieve discriminatie voorzien voor de bedrijven waarvan de gewogen mestproductie kleiner is dan 10.000 kg P_2O_5 .

Volgens de Memorie van Toelichting van het Voorontwerp programmadecreet heeft de overschotheffing een regulerend karakter om de mestoverschotten in de toekomst maximaal weg te werken.

6. Appreciatie van de nieuwe heffingsformule. De in het Voorontwerp programmadecreet voorgestelde formule voor de mestheffing is in tegenstelling tot vroeger nu ook gericht op de mestoverschotten. De Raad merkt op dat de component productieheffing de kenmerken vertoont van een financierende heffing, terwijl de component overschotheffing, zoals de Memorie van Toelichting aangeeft, kenmerken heeft van een heffing met regulerend potentieel.

Voor zover het gaat over de financierende component (productieheffing) moeten alleszins de specifieke kosten van de Mestbank volledig gedekt zijn. De Memorie van Toelichting van het Ontwerp van Decreet van 20 december 1995 tot wijziging van het Decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen bevestigt deze financiële doelstelling: *Het nieuwe heffingsstelsel is louter financierend om de taken, die in het mestdecreet aan de Mestbank werden opgelegd, te kunnen vervullen.*⁽¹⁾ Om deze heffing te berekenen

hoeveelheid P_2O_5 of N uitgedrukt in kg die gelijk is aan de som van de geproduceerde dierlijke mest van een bedrijf en van de hoeveelheid chemische en andere meststoffen die op de in aanmerking komende tot het bedrijf behorende cultuurgrond werd opgebracht gedurende een jaar, verminderd met de hoeveelheid meststof die op basis van het teeltplan op de cultuurgrond, behorende tot het bedrijf mocht opgebracht worden.

⁽¹⁾ Memorie van Toelichting van het Ontwerp van Decreet van 20 december 1995 tot wijziging van het Decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, vs. 13 september/def2, artikel 17, p.21.

dient bijgevolg eerst bepaald te worden welke specifieke taken van de Mestbank moeten bekostigd worden. Op basis van deze informatie moet de hoogte van de financierende heffing eventueel aangepast worden.

Standpunt Boerenbond

De Boerenbond stelt dat de mestheffingen financierend zijn en het geheel van deze heffingen bedoeld is om een gedeelte van de kosten van de Mestbank te dragen. Dit betekent niet dat bepaalde taken volledig door de mestheffingen zouden moeten gedragen worden.

Wat het regulerend aspect van de heffing betreft (c.q. de overschotheffing) kunnen de gewenste effecten van de regulerende heffing, gericht op het bereiken van de vooropgestelde milieudoelstellingen, divers zijn: het in evenwicht brengen van vraag en aanbod van dierlijke mest, verwerking, export, De inkomsten uit de regulerende overschotheffing mogen niet worden toegewezen aan een bestemming waarvoor blijvende financiering noodzakelijk is. De Raad denkt daarbij wel aan de financiering van tijdelijke stimuleringsmaatregelen (bijvoorbeeld de acties die vermeld zijn in het Milieubeleidsplan 1997-2001) voor zover het principe *de vervuiler betaalt* niet in het gedrang komt.

Bij de evaluatie van het Mestactieplan - tegen 31 december 1998 - dient aandacht besteed te worden aan de wenselijkheid van de productieheffing en/of de overschotheffing, aan de relatie tot de overige instrumenten in de policy mix, aan de besteding van de inkomsten van de heffing, aan de hoogte van de heffing, aan de wenselijkheid voor een doorrekening van de gebiedsgerichte verscherping in de overschotheffing ...

In afwachting van deze evaluatie kan de MiNa-Raad zich voorlopig akkoord verklaren met de heffingsformule die in het Voorontwerp programmadecreet 1998 wordt voorgesteld.

De coëfficiënt in de financierende component van de heffingsformule (nu 1) dient heroverwogen te worden op basis van de te financieren specifieke taken van de Mestbank.

In de huidige omstandigheden vindt de MiNa-Raad een overschotheffing met regulerend karakter positief.

Standpunt Boerenbond

De Boerenbond gaat akkoord met de vorm van de voorgestelde heffingsformule m.n. deels overschotheffing, deels productieheffing. Omdat dit onderdeel van het programmadecreet een antwoord is op het Arrest van het Arbitragehof dient de aanpassing zich ook strikt te beperken tot de specifieke opmerkingen van het Arbitragehof. In die optiek mag het arrest niet als alibi worden gebruikt om het niveau van de mestheffingen te verhogen. De heffingsvoet uit de productieterm van het voorstel die 1 fr/kg N en P₂O₅ bedraagt, dient daarom te worden verlaagd tot 0,75 fr/kg. N en P₂O₅, om de opbrengst op 187 miljoen te houden. De voorgestelde coëfficiënt 1 is echter te hoog en zou verminderd moeten worden tot 0,75.

De mestheffing moet geheel een financierende heffing blijven, ook het

deel ~~overschotheffing~~. De regulering van het mestoverschot gebeurt immers via directe regulering, via de mogelijkheid van burenregeling, via lange afstandstransport en via mestverwerking.

Standpunt VEV

Het VEV wil dat het deel ~~overschotheffing~~ geschrapt wordt uit de heffingsformule. De mestheffing kan slechts de vorm van een productieheffing aannemen die kostendekkend is voor de werking van de Mestbank.

7. **Gelijke behandeling voor alle meststoffen en bodemverbeterende middelen.** Herhaaldelijk heeft de Raad er op aangedrongen dat meststoffen en bodemverbeterende middelen een gelijkwaardige behandeling krijgen ⁽¹⁾.

De Mestbank zal op basis van het Mestdecreet administratieve formaliteiten moeten vervullen voor het gebruik van sommige secundaire grondstoffen als meststof of bodemverbeterend middel op cultuurgrond. De MiNa-Raad vraagt daarvoor om bij de evaluatie van het Mestactieplan de toepassing te overwegen van een productieheffing op het gebruik van secundaire grondstoffen die als meststof op cultuurgrond worden toegepast. Deze financierende heffing mag geen drempel zijn voor het gebruik van bepaalde producten als secundaire grondstof i.c. meststof of bodemverbeterend middel. De grootteorde van de voorgestelde (financierende) mestheffing is relatief laag in vergelijking met de huidige toepasselijke afvalheffingen. De MiNa-Raad gaat er dan ook van uit dat de toepassing van de mestheffing op bepaalde secundaire grondstoffen in de praktijk het gebruik ervan niet zal afremmen.

Standpunt Boerenbond

Het Vlaamse gewest is niet bevoegd voor de heffing op grondstoffen.

Standpunt VEV en NCMV

Het is niet wenselijk de afzet van secundaire grondstoffen als meststof of bodemverbeterend middel te bemoeilijken door het opleggen van een productieheffing in het kader van het Mestdecreet.

Standpunt ABVV en ACV

Het ABVV en het ACV ondersteunen het principe van een gelijke behandeling voor alle meststoffen en bodemverbeterende middelen, maar vinden het in de huidige fase van het beleid (de beleidscontext secundaire grondstoffen heeft nog maar net vorm gekregen) voorbarig om nu reeds concrete voorstellen t.a.v. de heffing uit te werken. Hiervoor is een meer overwogen en afgewogen procedure van instrumentenkeuze nodig.

8. **Vrijstelling van overschotheffing voor mestverwerking.** Mest die verwerkt wordt in

⁽⁸⁾ MINA-RAAD, Advies van 11 september 1997 over het Ontwerpbesluit tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer (VLAREA).

een verwerkingseenheid (waarvan het eindproduct wordt geëxporteerd) of zonder verwerking wordt geëxporteerd, wordt in mindering gebracht van het mestoverschot in de formule van de overschotheffing. Niet de verwerking in een verwerkingseenheid maar wel de export van de nutriënten is bijgevolg bepalend voor de vrijstelling.

De behandeling van mest in een verwerkingseenheid gaat vaak gepaard met belangrijke emissies naar lucht en water (bv. ammoniakuitstoot bij compostering, lozing van eutrofiërende stoffen in oppervlaktewater, ...), waarvoor momenteel nog geen sectorale voorwaarden zijn vastgesteld. Dit is een lacune in de VLAREM wetgeving die zo snel mogelijk moet ingevuld worden. De emissies naar water en lucht die vanuit mestverwerkingsinstallaties zouden kunnen ontstaan dienen immers bij voorkeur beheerst te worden door de sectorale normen voor mestverwerking in het VLAREM. Voor de emissies naar oppervlaktewater zijn er bovendien de afvalwaterheffingen die ook voor mestverwerking gelden. Er moet vermeden worden dat op dezelfde vuilvracht tweemaal heffingen worden aangerekend. Zolang echter geen sluitende regelgeving op de emissies van mestverwerking van toepassing is, of indien door technische maatregelen de emissies niet tot onder de opgelegde voorwaarden kunnen beperkt worden, verdwijnen nutriënten in het Vlaams ecosysteem. Dergelijke emissies kunnen niet beschouwd worden als export van nutriënten. In dergelijke gevallen acht de MiNa-Raad het noodzakelijk dat via de P_2O_5 - en N-balans van de behandeling in een verwerkingseenheid de recuperatiegraad van de nutriënten in het eindproduct wordt vastgesteld. Het reductiepercentage moet dan verder worden gedifferentieerd a rato van deze recuperatiegraad. De vrijstelling van mestheffing kan wel van toepassing zijn op emissies die niet schadelijk zijn voor het milieu (bv. N_2 -emissie na een nitrificatie-denitrificatie proces).

Standpunt Boerenbond

Omwille van deze stelling meent de Boerenbond dat de vrijstelling van overschotheffing voor mestverwerking in elk geval moet van toepassing zijn.

9. **Procentuele vermindering heffing op invoer paardenmest.** De MiNa-Raad vraagt zich af hoe in de geëxporteerde champignonsubstraat het aandeel van nutriënten afkomstig uit paardenmest zal onderscheiden worden van nutriënten afkomstig van kippenmest⁽⁹⁾.

Afdeling 2 - Oppervlaktewateren

Wijziging van de Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

10. **Nog geen motivering a-factor van de heffing op koelwater.** Bij Artikel 13 over koelwaterheffingen, herhaalt de Raad zijn opmerking over de ontbrekende motivatie omtrent de aanpassing van de a-factor van de component koelwater uit de formule van de afvalwaterheffing in de Memorie van Toelichting uit zijn advies over de Voorontwerpen van programmadecreet 1996 en 1997. De Raad kan bijgevolg nog

⁽⁹⁾ Champignonsubstraat is een product dat gebruikt wordt voor de champignonenteelt en dat ontstaat door compostering van een mengsel van kippenmest, paardenmest en stro.

steeds geen inhoudelijk oordeel vellen over de aanpassing.

Afdeling 3 - Afvalheffingen

Wijziging van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen (Afvalstoffendecreet).

11. **Overbodig onderscheid.** De MiNa-Raad stelde in zijn advies naar aanleiding van het Voorontwerpen programmadecreet 1996 en 1997 de vraag naar de wenselijkheid van een onderscheid tussen het storten van huishoudelijke afvalstoffen enerzijds en van andere dan huishoudelijke afvalstoffen anderzijds op een stortplaats vergund voor huishoudelijke afvalstoffen. Overeenkomstig het principe *de vervuiler betaalt* dient niet de herkomst maar wel de aard (en de daarmee samenhangende verwerkingswijze) bepalend te zijn voor de grootte van de heffing. Dat overbodig onderscheid blijft behouden door artikel 14 behouden in artikel 47, § 2, 10/ en 15/ van het Afvalstoffendecreet. De Raad dringt hier aan op een vereenvoudiging.

Afdeling 4 - Grondwater

Wijziging van het Decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer (Grondwaterdecreet).

12. **Algemene uitgangspunten voor rationeel gebruik van grondwater ⁽¹⁾.** De MiNa-Raad onderschrijft vier algemene uitgangspunten voor rationeel gebruik van grondwater:
 - kwantitatief: zuiniger gebruik van grondwater, eenzelfde resultaat bereiken door het gebruik van minder water;
 - kwalitatief: de vervanging van hoogwaardig grondwater door water van lagere kwaliteit. Waterbronnen met hoogwaardige kwaliteit dienen prioritair beschikbaar te zijn voor hoogwaardige toepassingen;
 - vanuit milieu- en natuuroogpunt is de uitputting van grondwater een belangrijk probleem. Er moet gestreefd worden naar de substitutie van het gebruik van grondwater door het gebruik van andere waterbronnen met geringer risico op over-exploitatie en gemakkelijker regenererbare waterbronnen;
 - binnen het grondwaterbeheer dient over de gehele lijn een onderscheid gemaakt te worden tussen het gebruik van water van de verschillende waterlagen omdat de waterkwaliteit sterk varieert en de mogelijkheid en de snelheid van natuurlijke aanvulling van kwetsbare lagen verschilt.
13. **Voorspelbare aanpassing van de grondwaterheffing.** Door het Programmadecreet 1997 werden de grondwaterheffingen ingevoerd in het Grondwaterdecreet. In eerste instantie werd voor het heffingsjaar 1997 een heffing van 3 fr/m³ vastgesteld voor de exploitatie van grondwaterwinningen bestemd voor de openbare drinkwaterwinning. De heffing betreft het grondwater dat in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar

⁽¹⁾ VERBRUGGEN A., Milieu- en natuurrapport Vlaanderen 1996, Leren om te keren, oktober 1996, begrippen, p. 571.

werd opgepompt en dat tot drinkbaar water voor de openbare drinkwatervoorziening verwerkt kan worden, ongeacht de wijze van winning of het gebruik. Daarnaast werd voor de niet voor openbare drinkwatervoorziening bestemde grondwaterwinningen met een opgepompte hoeveelheid van 500 m³ of meer, een progressief heffingstarief van 2 tot 5 frank per m³ vastgesteld. Daarbij werd evenwel een sociaal-economische correctiefactor CSE ingevoerd. Voor het heffingsjaar 1997 was deze CSE-factor gelijk aan nul. In het Voorontwerp programmadecreet 1998 wordt de CSE-factor per bedrijfssector ingevoerd (artikels 16 en 18). Gedurende een overgangsregeling van een vijftal jaren zal de CSE-factor fasegewijze verhogen tot zijn uiteindelijke waarde. Door deze overgangsregeling wordt de betrokken industrie gestimuleerd om meer duurzame alternatieven te zoeken.

Aan de grondwaterheffing werd bijgevolg in het oorspronkelijke opzet (Programmadecreet 1997) een regulerende ~~incentive~~ toegekend: meer spaarzaam waterverbruik stimuleren en meer duurzame alternatieve oplossingen tot stand brengen. Voor de CSE-factor werd toen ten indicatieven titel nog een fasering voorgesteld die, uitgaande van een waarde 0,4 in 1998, tot 2000 een jaarlijkse sprong van de factor met 20% suggereert, met uitzondering voor een viertal sectoren waar de CSE-factor reeds in 1998 zijn maximum zou bereiken (m.n. 0;1).

14. **Andere voorstellen van het Voorontwerp programmadecreet 1998.** Omdat de sociaal-economische situatie verschilt van sector tot sector, wordt de CSE-factor in het Voorontwerp programmadecreet 1998 in functie van de bedrijfssector bepaald. Omwille van de doorzichtigheid van de wetgeving is er voor geopteerd om de verschillende sectoren op te splitsen naar analogie met de regelgeving inzake de berekening van de afvalwaterheffing⁽¹⁾.

Voor de bepaling van de correctiefactor CSE werd het criterium ~~economische draagkracht van de sector~~ in aanmerking genomen. Hiervoor werd gesteund op de resultaten van een in 1997 uitgevoerde studie over de socio-economische impact van de grondwaterheffing⁽¹⁾. Vervolgens werd voor het heffingsjaar 1998 aan de CSE-factor een waarde gegeven die 20% bedraagt van de uiteindelijke waarde (artikel 18). De lijst van de grondwaterwinningen die niet aan de heffing worden onderworpen, wordt onder bepaalde voorwaarden uitgebreid met noodzakelijke drainage van bouw- of weiland, technisch noodzakelijke bronbemalingen voor de exploitatie van tunnels, van gebouwen of bedrijfsterreinen, voor waterbeheersing van mijnverzakingsgebieden, koude-warmtepompen en grondwaterwinningen in het kader van bodemsaneringswerken (artikel 15).

Een vrijstelling van debietsmeting en registratie wordt algemeen toegestaan voor de berekening van bouw- en weiland omdat het hier meestal gaat om installaties die niet permanent onder controle staan van de exploitant (artikel 17). Maar om de heffingen bij dergelijke grondwaterwinningen toch nog te kunnen doorrekenen, voorziet het Voorontwerp programmadecreet in berekeningen op basis van de technische capaciteit van de pompen en op basis van een waterbalans (artikel 16). Daarnaast wordt nog de minimale heffing vastgelegd.

15. **Advies van de MiNa-Raad bij het Voorontwerp programmadecreet 1997.** In zijn advies over het Voorontwerp programmadecreet 1997⁽¹⁾ drong de MiNa-Raad reeds

⁽¹¹⁾ Bijlage 1 bij de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

⁽¹²⁾ COOPERS & LYBRAND, Studie over de socio-economische impact van de grondwaterheffing, eindrapport juli 1997, 39 p.

⁽¹³⁾ MINA-RAAD, Advies over het Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van

aan op een algemene beleidsvisie op water. De Raad dringt nogmaals met klem aan op een algemene beleidsvisie inzake integraal waterbeheer, met aandacht voor rationeel watergebruik waaronder grondwater. Binnen de algemene beleidsvisie moet de instrumenten-mix worden vastgesteld die meest geschikt is om de doelstellingen te bereiken. De invoering van een grondwaterheffing zou 99n van die instrumenten kunnen zijn.

Desalniettemin waren de meningen verdeeld over de opportuniteit om het instrument 'grondwaterheffingen' reeds uit te werken in het Programmadecreet 1997. De meerderheid vond de invoering positief, terwijl de partners Boerenbond, NCMV en VEV het daar niet mee eens waren. Voor de standpunten ten gronde verwijst de Raad naar zijn advies ter zake.

In geval de grondwaterheffing deel zou uitmaken van de meest geschikte policy-mix voor de bescherming van het grondwater, dan had de Raad op basis van de voorstellen van het Voorontwerp programmadecreet toch een aantal unanieme suggesties:

- *Er is vanuit milieu-oogpunt geen enkele objectieve reden om kleinschalige (< 500 m³) grondwaterwinningen principieel uit te sluiten van een heffing.*
- *Het tarief dient gekoppeld te worden aan de milieudoelstellingen.*
- *Een progressief tarief kan niet ingevoerd worden op basis van die ene parameter 'verbruik', maar moet gelieerd zijn aan andere parameters zoals gebruikte hoeveelheid per eenheid product, Binnen een bepaalde gebruikstoepassing (zoals huishoudelijke toepassing) kan een progressief tarief wel zinvol zijn.*

De Raad stelt vast dat zijn advies op de hoger vermelde punten nog steeds actueel is.

16. Studie over de socio-economische impact van de grondwaterheffing. Zoals reeds is vermeld, werd in 1997 een studie gemaakt over de socio-economische impact van de grondwaterheffing om de CSE-factoren gedifferentieerd per sector te bepalen.

De CSE-factoren werden in die studie per sector afgewogen op basis van volgende criteria:

- ◆ economische draagkracht van de sector;
- ◆ al dan niet gebruiken van grondwater als hoogwaardige toepassing (grondstof);
- ◆ noodzaak en mogelijkheid tot hervoeden van de betrokken grondwaterlaag;
- ◆ mogelijkheid tot rationeel gebruik van grondwater.

De doelstelling van de grondwaterheffing is volgens de studie het financieren van het MINA-fonds en de bescherming van de gevoelige grondwaterlagen. Als financieringsdoelstelling werd een bedrag van 500 miljoen fr voorop gesteld. In het eerste van twee alternatieve scenario's van de socio-economische studie wordt de financieringsdoelstelling gehalveerd tot 250 miljoen fr.

Op basis van de beschikbare gegevens en van de financieringsdoelstelling worden de CSE-factoren berekend. De ponderatie van de criteria in de berekening van de CSE-factor bedroeg 40% voor het economisch criterium en 60% van het milieucriterium. In het tweede alternatieve scenario krijgt het economisch criterium een gewicht van 80% en het milieucriterium 20% ⁽¹⁾.

Zonder een grondige herziening van de uitgangspunten is de studie volgens de MiNa-

de begroting 1997, 8 oktober 1996, 1996/10, p.33-47.

⁽¹⁴⁾ Het milieucriterium werd berekend door 50% te nemen voor het criterium 3 'noodzaak hervoeden grondwaterlaag' en telkens 25% voor de criteria 2 'gebruik hoogwaardige toepassing' en 3 'rationeel watergebruik'.

Raad niet bruikbaar om een correctiefactor in de grondwaterheffingsformule vast te stellen. Het uitgangspunt moet de bescherming van de grondwatervoorraden zijn en niet het spijzen van het MINA-fonds. Omdat rationeel watergebruik voorop moet staan is de regulerende doelstelling belangrijker dan een financierende doelstelling.

Bovendien vertrekt het criterium *‘mogelijkheid voor rationeel grondwatergebruik’* van een verkeerde doelstelling. Het begrip *‘rationeel watergebruik’* wordt in het MIRA gedefinieerd als: *‘rationeel watergebruik heeft een kwalitatief en kwantitatief aspect. Kwantitatief beoogt rationeel watergebruik eenzelfde dienstverlening te bereiken met minder watergebruik. Kwalitatief betekent rationeel watergebruik de vervanging van hoogwaardig water door water van lagere kwaliteit’*. De studie gaat bij de evaluatie van het criterium echter enkel uit van *‘substitutie’*. Ook in de Memorie van Toelichting wordt de mogelijkheid van substitutie uitvoerig belicht, en is blijkbaar voorbijgegaan aan de mogelijkheid tot rationalisatie van het gebruik van grondwater. Verder in dit advies komt de Raad nog terug op de problematiek van de correctie-factoren.

17. De correctiefactor bij de grondwaterheffing is louter gemoduleerd aan de hand van economische draagkracht. Uit de Memorie van Toelichting van het Voorontwerp Programmadecreet 1997 is gebleken dat de grondwaterheffing regulerende doelstellingen nastreeft ⁽¹⁾. Volgens de Memorie van Toelichting van het Voorontwerp programmadecreet 1998 wordt bij de correctiefactor evenwel enkel rekening gehouden met het eerste criterium m.n. *‘economische draagkracht van de sector’*. Van een financieringsdoelstelling (bv. 500 miljoen als uitgangspunt van de studie) is in de Memorie van Toelichting niets terug te vinden ⁽¹⁾. Anderzijds is in de sociaal-economische studie wel sprake van een financieringsdoelstelling. De MiNa-Raad vraagt daarom duidelijkheid over het uitgangspunt voor de voorliggende grondwaterheffing.

Op basis van de gegevens die hem nu bekend zijn, gaat het hier volgens de MiNa-Raad over een grondwaterheffing waarvan de correctiefactor enkel gemoduleerd wordt op basis van economische draagkracht van de bedrijven, zonder enige relatie tot de milieudoelstellingen en/of kosten voor de overheid.

De studie over de socio-economische impact suggereert dat de verdoken financieringsdoelstelling van de overheid over vijf jaar oorspronkelijk 500 miljoen fr bereikte. Uit een berekening van de administratie blijkt echter dat de inkomsten voor 1998 uit de heffing niet meer dan 35 miljoen fr zullen bedragen en dit voor een verbruik van 70 miljoen m³ grondwater. De MiNa-Raad vraagt zich af of de hier vermelde financieringsdoelstelling wel zal gehaald worden.

18. Analyse van de heffing op het winnen van ruwwater. De grondwaterheffing bij de exploitatie van grondwaterwinningen bestemd voor de openbare

⁽¹⁵⁾ De Memorie van Toelichting van het Voorontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 stelt *‘Om een rationeel grondwatergebruik te bevorderen wordt in functie van de stijging van de opgepompte hoeveelheden grondwater schijfsgewijze ook een hoger heffingstarief toegepast’* en *‘Met deze heffing op de winning van grondwater, ook ten aanzien van de openbare drinkwatervoorzieningssector, wordt beoogd zowel meer spaarzaam waterverbruik te stimuleren als meer duurzame alternatieve oplossingen tot stand te brengen.’*

⁽¹⁶⁾ In de socio-economische studie bedraagt de waarde van het criterium *‘economische draagkracht’* maximaal 3. Dit bedrag wordt teruggebracht naar een waarde 1 en vervolgens wordt vooropgesteld deze waarde 1 over een periode van vijf jaar te bereiken. Beide bewerkingen resulteren in een deling van de waarde van het criterium *‘economische draagkracht’* door 15.

drinkwatervoorziening bedraagt 3 fr/m³. Bij de exploitatie van grondwaterwinningen die niet bestemd zijn voor de openbare drinkwatervoorziening varieert het tarief van de grondwaterheffing naargelang het grondwaterverbruik.

De tariefschijven op captatie van water via watervang uit waterwegen (met uitzondering voor de captatie uit onbevaarbare waterlopen) dalen met toenemende waterafname⁽¹⁾.

In tabel 1 wordt de heffing op grondwaterwinning of op de captatie van oppervlaktewater via watervang weergegeven in functie van het debiet. De schijven die voor de debieten weerhouden zijn, zijn deze die zijn opgenomen in respectievelijke artikels over heffingen in het grondwaterdecreet en in het Programmadecreet 1997 over de watervang. Voor grondwater dat niet bestemd is voor drinkwaterwinning, is het uiteindelijke tarief van de grondwaterheffing na vijf jaar opgenomen voor de zeven verschillende waarden die de CSE-factor kan hebben er van uitgaande dat die tarieven lineair evolueren.

Tabel 1: De heffing (in fr/m³) op grondwaterwinning en winning via watervang in 2002.

Verbruik in m ³ tot	500	30000	100000	250000	500000	1000000	10000000	100000000	meer
Aard winning									
Watervang	0	1,75	1,75	1,75	1,75	1,75	1,015	0,510	0,096
Grondwater voor drinkwater	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Niet voor drinkwater									
beginwaarde CSE = 0,2	0	2	3	3,9	4	4,5	5	5	5
beginwaarde CSE = 0,18	0	1,80	2,70	3,15	3,60	4,05	4,50	4,5	4,5
beginwaarde CSE = 0,16	0	1,60	2,40	2,80	3,20	3,60	4,00	4	4
beginwaarde CSE = 0,13	0	1,30	1,95	2,25	2,60	2,95	3,25	3,25	3,25
beginwaarde CSE = 0,11	0	1,10	1,65	1,95	2,20	2,45	2,75	2,75	2,75
beginwaarde CSE = 0,09	0	0,90	1,35	1,58	1,80	2,05	2,25	2,25	2,25
beginwaarde CSE = 0,07	0	0,70	1,05	1,23	1,40	1,58	1,75	1,75	1,75

Legende:

groter dan of gelijk aan de heffing op watervang in de overeenkomstige schijf.

Tabel 2 geeft een overzicht van de vergunde grondwaterdebieten op jaarbasis per schijf voor alle vergunde winningen categorie A en B over heel Vlaanderen. Om een gelijkaardige tabel te kunnen opmaken voor de waterwinningen via watervang, kon de MiNa-Raad geen beroep doen op een centrale databank bij de bevoegde overheid. Deze gegevens worden bewaard door de beheerder van de waterlopen waarop de watervangen vergund zijn. De Raad dringt er op aan dat hij voor de toekomst ook beroep zou kunnen doen op een centrale databank met gegevens over watervang op oppervlaktewater.

⁽¹⁷⁾ Decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997, BS 31 december 1996, p. 32555-32573, Artikel 96 e.v.

Tabel 2: Totale vergunde debieten op jaarbasis per schijf voor alle vergunde winningen categorie A en B over heel Vlaanderen⁽¹⁾

Schijven grondwaterheffing cat. A en B in m ³	Vergunde hoeveelheid in m ³	Aantal vergunningen
<= 500	460007	2080
> 500 en <= 30000	43187861	8270
> 30000 en <= 100000	21951763	389
> 100000 en <= 250000	23804505	145
> 250000 en <= 500000	31070339	86
> 500000 en <= 1000000	24779600	34
> 1000000	57203200	33
Totaal	202457275	11037

Uit tabel 2 volgt dat de meeste grondwaterwinningen zich bevinden in de schijven van grondwaterwinningen kleiner dan 30.000 m³/jaar. Uit de socio-economische studie is af te leiden dat de gemiddelde CSE-factor 0,13 bedraagt⁽¹⁾. Uit de vergelijking van deze beide gegevens met tabel 1 kan geconcludeerd worden dat voor het grootste deel van de grondwaterwinningen de heffing lager blijft dan de heffing via watervang. Tengevolge de gefaseerde invoer van de CSE-factor zal dit effect nog meer uitgesproken zijn voor 1998.

Uit de tabel 1 meent de MiNa-Raad ook een aantal problemen voor prijszetting van de grondwaterheffing voor grootverbruikers te onderkennen. Grootverbruikers hebben te maken met de opeenvolgende tariefschijven. Maar ook voor sommige grootverbruikers blijft grondwaterwinning in bepaalde gevallen financieel de meest aantrekkelijke optie, zelfs indien de grondwaterheffing de heffing op watervang zou overtreffen. De MiNa-Raad vermoedt immers dat indien proceswater met specifieke kenmerken vereist is, de kostprijs voor de bereiding ervan uit grondwater veel minder kostelijk zou kunnen zijn dan de bereiding uit oppervlaktewater. Dit is het gevolg van de algemeen hogere kwaliteit van grondwater in vergelijking met oppervlaktewater. Voor drinkwater bv. bedraagt de kostprijs voor de bereiding uit grondwater 7 fr/m³ en uit oppervlaktewater loopt dat bedrag op tot 15 fr/m³ ⁽¹⁾. Dit voorbeeld kan illustreren dat de kosten voor de bereiding van proceswater, verhoogd met de respectievelijke heffing, in een aantal gevallen nog steeds lager kan uitvallen voor grondwater. De MiNa-Raad wijst er evenwel op dat deze analyse gebaseerd is op een partiële

⁽¹⁸⁾ Persoonlijke mededeling van de AMINAL, Afdeling Water, gegevens uit de grondwatervergunningendatabank op 10 oktober 1997.

⁽¹⁹⁾ De gemiddelde CSE-factor is berekend door voor alle sectoren de CSE-factor te vermenigvuldigen met de totale hoeveelheid opgepompt water per sector en dat product opnieuw te delen door de totale hoeveelheid opgepompt water door alle sectoren samen.

⁽²⁰⁾ RONSMANS V., Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, brief 72/ndk/39067/28750 van 10 oktober 1997 aan de MiNa-Raad.

MERCKX G., I.V. Antwerpse Waterwerken NV, brief van 14 oktober 1997 aan de MiNa-Raad.

momentopname en derhalve geen standpunt van de Raad is. De Raad waarschuwt bijgevolg voor voorbarige conclusies.

Verderop doet de Raad aanbevelingen i.v.m. hoog- en laagwaardige toepassingen.

Alhoewel uit de Memorie van Toelichting van het Voorontwerp programmadecreet 1997 blijkt dat de heffingen een regulerende doelstelling hebben, kan de MiNa-Raad die beleidsintentie in het Voorontwerp programmadecreet 1998 niet herkennen:

- ◆ De socio-economische studie omtrent de CSE-factoren gaat uit van een financieringsdoelstelling (500 respectievelijk 250 miljoen fr);
- ◆ Er is geen relatie tussen de grondwaterheffing en het bereiken van milieudoelstellingen.

De MiNa-Raad vreest dat de voorgestelde grondwaterheffing in haar huidige vorm slechts in geringe mate zal bijdragen tot een rationeel grondwatergebruik. De Raad dringt er daarom op aan dat de voorbereiding en de instelling van heffingen op het gebruik van ruwwaterbronnen, zoals aangekondigd onder actie 69 van het Milieubeleidsplan 1997-2001 met hoogdringendheid zou van start gaan, met het oog op een beter onderbouwd scenario voor de verdere ontwikkeling van de ruwwaterheffing in de volgende begrotingsjaren in het kader van een globaal ruwwaterbeleid.

Standpunt ABVV en ACV

Het ABVV en het ACV wensen zich in de huidige fase van het debat expliciet niet uit te spreken over de voorgestelde krachtlijnen in punt 19 tot 21. M.b.t. de voorliggende adviesvraag stellen ze:

Cer dient een beter verband met milieudoelstellingen ingevoegd te worden (met ondermeer als doel het ontmoedigen van laagwaardige toepassingen t.o.v. van hoogwaardige);

Cde CSE-factor, die een tijdelijke sociaal-economische correctie beoogt opdat de sectoren zich aan de nieuwe beleidscontext zouden kunnen aanpassen dient beter uitgewerkt, rekening houdend met de draagkracht van sectoren. Deze factor kan geen uitstaans hebben met milieudoelstellingen op zich: ze is een correctie achteraf op de basisformule voor de grondwaterheffing en is in principe uitdovend.

19. **Krachtlijnen voor een regulerend beleid.** De MiNa-Raad vindt dat het inzetten van een regulerend instrument in beginsel moet gebeuren in het kader van een goede 'policy-mix': is het via de heffing dan wel via andere instrumenten dat het gewenste effect zal bekomen worden? In dit verband herinnert de Raad aan de aanbevelingen die hij in zijn advies van 8 oktober 1996 over het Voorontwerp programmadecreet 1997 gedaan heeft: het opsporen en binnen een bepaalde tijdslimiet doen melden van illegale waterwinningen, de debietmeting, de waterbalans, ... Uit zijn analyse van het regulerend effect van de voorliggende ontwerp-grondwaterheffingen leidt de MiNa-Raad in dit verband twee zaken af:

- ◆ voor de grondwaterwinningen tot 30.000 m³ is het wellicht aangewezen om mede met een grondwaterheffing te werk te gaan. Het gaat immers om een grote groep, voor dewelke men niet zomaar via de vergunning individuele oplossingen gericht op rationeel watergebruik kan uittekenen. Randvoorwaarde is wel dat via sensibilisering en via technologieverspreiding de mogelijkheid geboden wordt om over te schakelen naar meer rationeel watergebruik. M.a.w. voor zover er geen voldoende prijselasticiteit is, moet er ruimte bij gecreëerd worden. Alleszins, in de lijn van de voorgaande bespreking, moet de prijs op termijn op een juist niveau

gezet worden om een stimulerend effect te geven.

- ◆ voor de grotere grondwaterwinningen, die een relatief klein aandeel van de uitgereikte vergunningen uitmaken, is het goed mogelijk dat grondwaterheffingen een deel moeten zijn van de policy-mix. Maar via een individueel toegespitst vergunningenbeleid kunnen allicht ook bepaalde resultaten bekomen worden. Regulerende heffingen kunnen alleszins een bepaalde dynamiek aanzwengelen. Daartoe moet de prijszetting nauwkeurig overwogen worden in functie van het verlangde milieu-effect.

20. **Aanzet voor de instelling van een heffing op ruwwater.** De MiNa-Raad is niet akkoord met enkel een grondwaterheffing met louter financierend karakter, vanwege de eerder aangehaalde principes: grondwaterheffingen moeten passen in een algemeen en goed onderbouwd grondwaterbeleid. Ingeval regulerende heffingen deel uitmaken van de meest efficiënte policy-mix, pleit hij derhalve voor een dubbele aanpak, waarbij enerzijds een financierend doel en anderzijds een regulerend doel op een duidelijk onderscheidbare manier nagestreefd worden.

Enerzijds is het duidelijk dat er een financierend luik nodig is, dat dekking moet bieden aan de toewijsbare kosten, alsook aan een aantal kosten die eigen zijn aan een goed uitgebouwd watervoorraadbeleid. Wat dit laatste betreft, heeft de MiNa-Raad zijn visie in een eerder advies reeds uitgedrukt ⁽¹⁾. Waterwinning uit ruwwaterbronnen kan dus aan een financierende heffing onderworpen worden met het oog op:

- ◆ de kosten die het collectief beheer van de ruwwaterbronnen specifiek met zich meebrengen;
- ◆ voor de uiterst complexe opvolging van de watervoorraden;
- ◆ voor de prefinanciering van de investeringen in de openbare distributie van niet drinkwater (water voor de industrie), ... zodat meer substitutiemogelijkheden geboden worden

De inkomsten uit de heffingen op winning uit ruwwaterbronnen voor drinkwaterbereiding kunnen grotendeels geboekt worden onder dit luik. Het gaat hier immers om grootheden waarbinnen weinig prijselasticiteit te bespeuren valt, en waarvoor de heffingen betaald worden door de drinkwatermaatschappijen. Ten aanzien van rationeel watergebruik door gezinnen bestaan andere beleidsinitiatieven (verhoogd tarief boven een verbruik van 15 m³, afvalwaterheffing in functie van het waterverbruik, ...). Een deel van de inkomsten uit deze heffingen kan besteed worden aan de financiering van stimuleringsmaatregelen voor rationeel watergebruik door bv. gezinnen, enz.

Tot slot moet aangestipt worden dat openbare drinkwaterwinning het meeste te winnen heeft bij een goed voorraadbeleid.

Het regulerende deel van de heffingen kan de structuur aannemen van de huidige grondwaterheffing: een getrapt systeem in functie van de hoeveelheid gewonnen water waarop een correctie-factor wordt toegepast. Aan de vormgeving van deze correctiefactor wordt hierna nog aandacht besteed. De inkomsten uit het regulerend deel kunnen ingezet worden voor de financiering van tijdelijke en/of stimulerende initiatieven gericht op de actoren die deze heffing betalen: informatie- en sensibiliseringscampagne rond rationeel watergebruik (actie 63 van het

⁽²¹⁾ MINA-RAAD, Advies van 1 juni 1995 over de verhouding tussen de openbare drinkwaterwinning en de groene hoofdstructuur, bevat onder §§ 4 t.e.m. 8 een beschrijving van wat een degelijk watervoorraadbeleid zou moeten inhouden.

Milieubeleidsplan 1997-2001), ontwikkeling en verspreiding van waterzuinige apparatuur (actie 64 van het Milieubeleidsplan 1997-2001), ... Er moet met andere woorden ~~teruggeploegd~~ worden in de betalende sectoren, in ruil voor daadwerkelijke inspanningen op bedrijfsniveau (De middelen kunnen m.a.w. terugvloeien naar de betalende sectoren...). Deze subsidies moeten vanzelfsprekend in de lijn blijven van het principe ~~de vervuiler betaalt~~.

De MiNa-Raad spreekt zich hierbij niet uit over de manier waarop aan deze twee oogmerken in concreto vorm gegeven moet worden: of het om ~~99n~~ heffingsformule moet gaan met een gecombineerd oogmerk (analoog aan het mestdecreet), dan wel of het om twee milieuheffingen moet gaan met twee onderscheidbare doelgroepen.

De anomalie die in het voorliggende ontwerp vervat zit waardoor vergunde bemalingen op basis van het vergund verbruik (zoals bedoeld in art. 16, 2/) en niet op basis van een forfaitair berekend verbruik worden belast, dient weggewerkt. Zo niet wordt de waterheffing duurder voor vergunde winningen dan deze van niet vergunde winningen.

21. **Krachtlijnen voor de herziening van een correctie-factor.** De MiNa-Raad meent het gebruik van een sociaal-economische correctiefactor niet het meest efficiënte middel is om economische distorsies als gevolg van de invoering van een grondwaterheffing te corrigeren. Dergelijke distorsies zouden niet via het milieubeleid gecompenseerd mogen worden. Een compensatie hoort in principe thuis in het economisch beleid.

In geval een grondwaterheffing deel uitmaakt van de meest geschikte policy-mix voor de bescherming van het grondwater, dan vindt de MiNa-Raad de criteria ~~hoog- of laagwaardig gebruik van grondwater~~ en ~~rationeel gebruik van grondwater~~ (zuinig gebruik, mate van samendrukbaarheid van het waterverbruik) veel relevanter als correctiefactoren op de grondwaterheffing.

Opdat een grondwaterheffing regulerend zou zijn, zou de correctie-factor niet sectoraal moeten toegekend worden, maar wel in functie van de toepassingen. Binnen hetzelfde bedrijf kan het gebruik van hoogwaardig water voor bepaalde toepassingen noodzakelijk zijn en voor andere toepassingen overbodig zijn. De Raad vraagt om te onderzoeken of een dergelijke benadering in de praktijk haalbaar is.

De mogelijkheid tot het hervoeden van de betrokken grondwaterlaag en de gedifferentieerde aanpak per grondwaterlaag moeten volgens de MiNa-Raad individueel overwogen worden (rekening houdende met de kwaliteit van het voedingswater, de mogelijkheid tot externe contaminatie van alle doorkruiste waterlagen via de voedingsapparatuur, ...). De MiNa-Raad stelt voor het hervoeden in overweging te nemen bij het verlenen van de vergunning op grondwaterwinning.

22. **Geen discrepantie tussen het minimum bedrag van de heffingen.** De Raad stelt vast dat het minimum bedrag voor de captatie van oppervlaktewater door het Programmadecreet 1997 was verhoogd tot 5.000 fr om deze gelijk te stellen aan de minimum heffing op grondwaterwinning⁽¹⁾. De Raad stelt vast dat de minimum heffing

⁽²²⁾ De Memorie van Toelichting van het Voorontwerp programmadecreet 1997 stelt bij artikel 105, 2/ dat: *«Het minimum bedrag wordt op 5.000 gebracht zodat het gelijk is met het minimum bedrag voor de grondwaterheffing»*.

op grondwaterheffing in het Voorontwerp programmadecreet 1998 terug gewijzigd wordt.

Ten gronde meent de MiNa-Raad dat er geen discrepantie mag zijn tussen het minimum bedrag van de heffing (grondwaterheffing of heffing op watervang) en de minimale hoeveelheid waarop een heffing wordt gelegd.

23. **Vrijstelling van grondwaterheffing.** Principieel is de Raad er niet tegen gekant dat bepaalde activiteiten vrijgesteld worden van grondwaterheffing. Bij het vergunnen van dergelijke grondwaterwinningen waarbij het water niet terug in dezelfde watervoerende laag ingebracht kan worden, en afhankelijk van de verwachte kwaliteit van het opgepompte water, moet wel opgelegd worden dat: 1) het water gebruikt wordt voor een zo hoogwaardig mogelijke toepassing, en zo dat niet mogelijk is, 2) het water geloosd zou worden op oppervlaktewater of in infiltratiebekkens en slechts lozing op de riolering toegestaan wordt als alle voorgaande lozingen niet mogelijk zijn. Naar analogie met de vrijstellingstelling van bodemsaneringswerken en mits hiervoor een sluitend controlesysteem wordt uitgewerkt, acht de Raad het wenselijk ook vrijstelling te voorzien voor vrijwillige bodemsaneringswerken waarvoor bemaling een noodzakelijke techniek is.

24. **Vrijstelling van debietmeting voor berekening van bouw- en weiland.** De MiNa-Raad heeft in de huidige fase van het beleid en omwille van praktische redenen geen bezwaren tegen de vrijstelling van debietmeting voor berekening van bouw- en weiland, voor zover het systeem niet kan omzeild worden door pompen met capaciteit kleiner dan 500 m³ (art. 14 en 17). Het is inderdaad zo dat voor bepaalde verplaatsbare beregeningsinstallaties er momenteel een probleem kan zijn voor debietsmeting en registratie.

Dit belet niet dat de gebruiker kan gestimuleerd worden om waar mogelijk de registratie en debietmeting te installeren.

Tot slot moet opgemerkt worden dat, in de vervanging in art. 28quater, in § 2, 2/ b), t.a.v. de seizoengebonden berekening van bouw- en weiland, ervan uit gegaan wordt dat de betrokken pomp 200 uren zou ingezet worden per seizoen. Het is voor de MiNa-Raad niet duidelijk hoe aan dit cijfer gekomen werd.

Het Programmadecreet 1997 legde de debietsmeting op, uiterlijk juli 1997, voor alle grondwaterwinningen groter dan 500 m³. In het geval van niet vergunde grondwaterwinningen, moet de heffingsplichtige kunnen kiezen tussen een berekening van de heffing op basis van het gemeten verbruik of op basis van een forfaitair verbruik (T-factor). De T-factor moet voldoende gedifferentieerd en voldoende hoog zijn om de meer verfijnde berekening op basis van het reële verbruik aan te moedigen.

25. **Berekening van de heffing uit de waterbalans.** Via het Voorontwerp programmadecreet wordt ook de mogelijkheid ingevoerd bij een beperkt aantal gevallen om het grondwaterverbruik te bepalen via een waterbalans. Alhoewel de Raad het principe van de waterbalans als toetsingskader voor het waterverbruik steeds heeft onderschreven en verder ook blijft onderschrijven, mag de waterbalans toch slechts worden toegestaan indien een debietmeting op de grondwaterwinning niet haalbaar is. Dit systeem impliceert ook dat er wel een debietmeting gebeurt op het gebruik van oppervlaktewater en een debietmeting of een berekening voor het gebruik van regenwater.

26. **Besluit t.a.v. de grondwaterheffing: de achterliggende beleidsvisie moet grondig**

verbeterd worden. De MiNa-Raad heeft in voorgaande paragrafen ernstige kritiek geuit op de visie en op het gegevensmateriaal waarop de voorliggende grondwaterheffing voor 1998 gestoeld is. De MiNa-Raad heeft bij deze ook een aanzet gegeven tot hoe een regulerende grondwaterheffing er uit zou moeten zien, in welke regelgevende en beleidscontext ze moet toegepast worden, onder welke voorwaarden er een financieringsluik kan zijn, en wat met de opbrengsten van de heffing dient te gebeuren. In zijn advies van 8 oktober 1996 over het Voorontwerp programmadecreet 1997 sprak de meerderheid van de MiNa-Raad zich positief uit voor de onmiddellijke invoering van een heffingsinstrument m.b.t. de grondwaterproblematiek. De MiNa-Raad blijft dit standpunt aanhouden en blijft voorstander van een grondwaterheffing. De MiNa-Raad wil er echter duidelijk op wijzen dat hij zich in de toekomst negatief zal uitspreken over de grondwaterheffing, indien de evolutie van de grondwaterheffing gedurende de volgende jaren niet gebaseerd zou zijn op een milieu-relevant scenario dat vergelijkbaar of evenwaardig is met de visie die door de MiNa-Raad geschetst wordt.

Afdeling 5 - Watervang

Wijziging van het Programmadecreet 1991 e.v. inzake watervang

27. **Irrigatie in de Kempen.** De Raad verheugt zich over het wegnemen van de anomalie ten aanzien van de voor natuur en landbouw belangrijke irrigaties in de Kempen. De MiNa-Raad is zich bewust dat het gebruik van water uit de Kempense kanalen een bijzondere behandeling vereist. Hij stelt zich daarbij echter de vraag of niet ook andere bevoeiingen langs sommige kanalen buiten de Kempen in aanmerking kunnen komen voor de regeling ingevoerd door art. 19. De MiNa-Raad suggereert om de eventuele verbreding van het toepassingsgebied van deze regeling te onderzoeken voor andere gelijkaardige specifieke situaties. Hierbij wordt o.a. gedacht aan historische bevoeiingssystemen langs het kanaal Leuven-Mechelen.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

L. 26.995/1/3

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste en derde kamer, op 10 oktober 1997 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998", heeft op 15 oktober 1997 het volgende advies gegeven :

L. 26.995/1

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, vervangen bij de wet van 4 augustus 1996, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt die motivering als volgt :

"Deze korte periode wordt gemotiveerd door het feit dat dit decreet samen met de ontwerp begroting 1998 in het Vlaams Parlement moet behandeld worden. De bepalingen opgenomen in dit decreet zijn dan ook beperkt tot deze bepalingen die rechtstreeks verband houden met de inkomsten en uitgaven van de begroting 1998".

*

* *

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten bepalen tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

*

* *

L. 26.995/1

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Uit het bij de adviesaanvraag gevoegde uittreksel uit de notulen van de vergadering van de Vlaamse regering van 9 oktober 1997 blijkt dat het voorontwerp van decreet gelijktijdig voor advies is toegestuurd aan de Raad van State, aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad) en aan de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR).

Principieel kunnen voorontwerpen van wet, decreet of ordonnantie en ontwerpen van reglementaire besluiten slechts met toepassing van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd nadat ze alle achtereenvolgende stadia van de administratieve voorbereiding hebben door gemaakt - nadat m.a.w. omtrent de ontwerp teksten de voorgeschreven raadplegingen werden gehouden, de vereiste adviezen werden ingewonnen en de eventueel opgelegde akkoorden werden verkregen en nadat de stellers van de ontwerpen de gelegenheid hebben gehad, aan de hand van die consultaties, adviezen, enz. ..., eventueel hun teksten aan te passen, en nadat de bevoegde overheid zich over de definitieve ontwerp teksten heeft uitgesproken.

Er kan evenwel worden aanvaard dat met betrekking tot ontwerpen als het onderhavige, in geval van verantwoorde spoed als bedoeld in artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, van de hiervoren vermelde regel wordt afgeweken, onder het uitdrukkelijk

L. 26.995/1

voorbehoud evenwel dat, indien de raadpleging van de SERV, de MINA-raad of de VLOR aanleiding zou geven tot wijziging van de voorgelegde tekst, de gewijzigde bepalingen van het ontwerp voor een nieuw onderzoek aan de Raad van State behoren te worden voorgelegd.

Het is onder dat voorbehoud dat de Raad van State omtrent het voorliggende voorontwerp van decreet advies uitbrengt.

2. De in het ontwerp opgenomen bepalingen hebben betrekking op zowel gewest- als gemeenschapsaangelegenheden. De juridische bezwaren omtrent het regelen in eenzelfde decreet van gemeenschaps- en gewestaangelegenheden zijn het Vlaams Parlement genoegzaam bekend, zodat het overbodig is daarover verder uit te weiden.

3. Wellicht mede wegens de moeilijkheid die hiervoren sub 2 is gesignaleerd, is in het ontwerp niet voldaan aan het vereiste van artikel 19, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, krachtens welke bepaling de decreten van het Vlaams Parlement moeten vermelden of ze gewest- dan wel gemeenschapsaangelegenheden regelen.

L. 26.995/1

4. Een "programmadecreet", dat een verzameling is van wijzigende en autonome wetgeving en betrekking heeft op zeer uiteenlopende aangelegenheden, is reeds uit zichzelf geen toonbeeld van duidelijke en toegankelijke wetgeving. De Raad van State heeft in het verleden reeds meermaals gesteld dat dit procédé de beginselen van behoorlijke wetgeving geweld aandoet. Het is voor dit soort van wetgeving daarom van zoveel meer belang, dat de ontworpen rechtsregels met de grootste precisie worden geredigeerd, zodat er wetgevings-technisch geen bijkomende twijfels ontstaan over de draagwijdte van de normatieve teksten. Andermaal moet worden vastgesteld en betreurd, dat de stellers van het voorontwerp die elementaire zorgvuldigheidsplicht veronachtzamen. Artikel 1 van het voorontwerp kan daartoe als illustratie dienen. Artikel 4 van het decreet van 20 december 1996, dat gewijzigd wordt bij artikel 1 van het voorontwerp, heeft geen indeling in paragrafen. Artikel 1 van het voorontwerp kan dus onmogelijk artikel 4, § 3, wijzigen. De te wijzigen bepaling is echter zelf een wijzigingsbepaling : de beoogde wijziging betreft met andere woorden artikel 20, § 3, van het decreet van 21 december 1990, zoals gewijzigd bij decreet van 20 december 1996.

L. 26.995/1

BIJZONDERE OPMERKINGENHoofdstuk II - Financiën en begrotingArtikel 5

Dit artikel beoogt aan artikel 253 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (1) twee gevallen toe te voegen waarin het kadastraal inkomen van de onroerende voorheffing wordt vrijgesteld. Die gevallen hebben betrekking op zogenaamde "nieuwe onroerende goederen", zijnde het materieel en outillage bedoeld in artikel 471, § 3, van hetzelfde wetboek.

Luidens het bepaalde in het laatste lid van het ontworpen artikel 253, komen voor de toepassing van deze vrijstellingen niet in aanmerking "de nieuwe onroerende goederen die overeenkomstig het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 in overtreding zijn inzake de bouwvergunning". Volgens de memorie van toelichting wordt geen vrijstelling verleend voor nieuw materieel en outillage dat is ondergebracht in een gebouw waarvoor geen bouwvergunning werd verleend. Dat is echter niet de draagwijdte van de ontworpen tekst waarin het ontbreken van de bouwvergunning betrekking heeft op het bedoelde materieel en outillage zelf. Dat gebrek aan overeenstemming tussen de memorie van toelichting en de normatieve tekst zal moeten worden weggewerkt.

(1) Bedoeld wordt het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, gecoördineerd op 10 april 1992.

L. 26.995/3

Hoofdstuk III - Huisvesting

Artikel 7

1. Volgens dit artikel heeft de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij als opdracht om "tussenkomen in de aankoop-prijs en in de betaling van de leninglast te verschaffen voor leningen aangegaan voor de verwerving van een bouwgrond die gelegen is in de door de Vlaamse regering nader te bepalen gebieden van de provincie Vlaams-Brabant".

De steunregeling blijkt aldus beperkt te zijn tot gebieden van de provincie Vlaams-Brabant. Volgens de memorie van toelichting zou zulks te verklaren zijn door het feit dat de ontwikkeling van de grondprijzen in Vlaams-Brabant tot gevolg heeft dat een modaal gezin steeds meer moeilijkheden ondervindt om er zijn recht op wonen te realiseren.

Gelet op die uitleg is een uitzonderingsmaatregel ten gunste van degenen die een bouwgrond in Vlaams-Brabant zoeken slechts verantwoord, als aangetoond kan worden dat de ontwikkeling van de grondprijzen er anders is dan in de overige provincies. De Raad van State beschikt niet over de nodige gegevens om zich hierover in concreto uit te spreken.

2. In het eerste lid wordt bepaald dat de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij de hiervoor bedoelde tussenkomen kan verlenen "onder de in dit artikel vermelde voorwaarden". Artikel 7 lijkt echter geen voorwaarden te bepalen. Volgens

L. 26.995/3

het derde lid wordt integendeel aan de Vlaamse regering opgedragen om de "nadere voorwaarden" te bepalen.

Die tegenstrijdigheid dient weggewerkt te worden.

Om verenigbaar te zijn met de beginselen inzake de bevoegdheidsverdeling tussen de gewestwetgever en de -regering (artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen), behoren de essentiële elementen van de ontworpen regeling in het decreet zelf te worden opgenomen. Aan de regering kan dan de bevoegdheid worden verleend om die elementen nader uit te werken.

Artikelen 8 en 9

Bij deze artikelen wordt voorzien in een regeling waarbij een gedeelte van de opbrengst van de heffing op leegstaande gebouwen onttrokken wordt aan het Sociaal Impulsfonds, en toegewezen wordt aan het Vlaams Steunpunt Armoedebestrijding.

Die regeling heeft echter slechts zin, voor zover het Vlaams Steunpunt Armoedebestrijding ook effectief opgericht wordt. Anders dan de memorie van toelichting suggereert, gebeurt dat niet bij het ontworpen decreet. Het is dan ook voorbarig om nu reeds in een financieringsregeling te voorzien.

De conclusie is dan ook dat de artikelen 8 en 9 beter uit het ontwerp weggelaten worden, tenzij ze aangevuld worden met bepalingen i.v.m. de oprichting van het Vlaams Steunpunt Armoedebestrijding.

Hoofdstuk IV - Leefmilieu

Afdeling 1 - Mestheffingen

Artikel 10

1. Zoals in de memorie van toelichting wordt aangegeven, strekt dit artikel ertoe aan artikel 21 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen een paragraaf 3 toe te voegen, die in de plaats komt van de paragraaf 3 welke door het Arbitragehof werd vernietigd bij arrest nr. 42/97 van 14 juli 1997.

In dat arrest heeft het Arbitragehof met betrekking tot de vernietigde bepaling inzonderheid het volgende overwogen :

"B.52.4. Aangezien de decreetgever de eigenaar van het vee heeft willen responsabiliseren is het redelijk dat het eigendomsrecht op de dieren ook het uitgangspunt is voor het aanwijzen van de heffingsplichtige.

Wanneer de decreetgever door middel van een heffing beoogt de financiële middelen nodig voor een milieusanering te verwerven en in het bijzonder wil aanzetten tot een vermindering van de milieuvervuiling, is het redelijk verantwoord om, met toepassing van het beginsel "de vervuiler betaalt", diegenen die meer verantwoordelijk zijn voor die milieuvervuiling ook een verhoudingsgewijze hogere heffing op te leggen.

B.52.5. Het Hof stelt vast dat vanuit de enkele doelstelling om de werking van de Mestbank te financieren, en rekening houdend met het feit dat volgens de definitie van het "bedrijf" verscheidene entiteiten moeten worden samengeteld, een heffingsstelsel wordt ingevoerd met progressiviteit.

L. 26.995/3

B.52.6. De bekommernis om, door een progressiviteit in de heffing, de lasten rechtvaardig te verdelen, kan evenwel niet zover gaan dat de verhouding tussen de werkelijke lasten en de grootte van de heffing de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat.

Te dezen wordt als heffingsplichtige aangewezen de producent, zijnde de eigenaar van de dieren op een bedrijf, waarbij verschillende entiteiten overeenkomstig de definitie van het "bedrijf" moeten worden samengeteld. Voorts wordt de heffing niet toegepast zoals voorheen op het mestoverschot maar op de gewogen mestproductie boven 1.500 kilogram difosforpentoxide. Bovendien geldt een progressief tarief van factor 1,25 tot factor 3.

Uit het geheel van de voormelde omstandigheden vloeit voort dat ten aanzien van bepaalde categorieën van heffingsplichtigen geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de werkelijke lasten en het bedrag van de heffing".

In de ontworpen bepaling wordt voor de berekening van de heffing weliswaar nog steeds rekening gehouden met de gewogen mestproductie (de termen GPp1 en GPn1 in de ontworpen formule), maar het gedeelte van de heffing dat daarop wordt berekend is niet progressief (op die termen wordt factor 1 toegepast). Bovendien wordt thans wel rekening gehouden met het mestoverschot (de termen MOp en MOn in de formule voor de berekening van de term X). Het gedeelte van de heffing dat wordt berekend op het mestoverschot is alleen progressief wanneer de gewogen mestproductie GPp, uitgedrukt in kilogram difosforpentoxide, 10.000 of meer bedraagt. In dat geval wordt factor 2 toegepast.

Gelet op die gegevens lijkt te kunnen worden aangenomen dat, zoals in de memorie van toelichting wordt gesteld, de ontworpen regeling tegemoetkomt aan de bezwaren van het Arbitragehof, en dat er thans voor alle categorieën van heffingsplichtigen een redelijk verband van

L. 26.995/3

evenredigheid bestaat tussen de werkelijke lasten en het bedrag van de heffing.

2. Om er duidelijk van te doen blijken dat de ontworpen bepaling in de plaats komt van een vernietigde bepaling, dient de inleidende zin van artikel 10, overeenkomstig de voorschriften van de formele legistiek, als volgt te worden geredigeerd :

"Voor de vernietigde § 3 van artikel 21 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1995, treedt een nieuwe § 3 in de plaats, luidend als volgt :".

Afdeling 2 - Oppervlaktewateren

Artikel 12

Luidens artikel 35ter, § 5, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging kunnen bepaalde categorieën van heffingsplichtigen met een gering inkomen, met name degenen die het gewaarborgd inkomen voor bejaarden of het bestaansminimum of de inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten genieten, met ingang van het heffingsjaar 1997 volledige vrijstelling verkrijgen van de verplichting tot betaling van de in paragraaf 1 van dat artikel 35ter bedoelde heffing voor de plaats van het watergebruik die tevens hun wettelijk domicilie is.

L. 26.995/3

Artikel 12 van het ontwerp strekt ertoe te voorzien in de mogelijkheid tot vrijstelling van de heffing voor een nieuwe categorie van heffingsplichtigen, meer bepaald voor degenen die "het minimum (genieten) bepaald door artikel 11, § 2 en § 2bis, van de wet van 2 april 1965 (betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn)".

In het voornoemde artikel 11, §§ 2 en 2bis, is evenwel geen sprake van het verlenen van een "minimum" : in die paragrafen 2 en 2bis wordt alleen de terugbetaling aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn geregeld van kosten die krachtens artikel 5 (artikel 11, § 2) en inzonderheid krachtens artikel 5, § 4 (artikel 11, § 2bis) van de wet van 2 april 1965 ten laste vallen van de Staat. Ook in dat artikel 5 is overigens geen sprake van een "minimum" dat aan de in die bepaling bedoelde behoeftigen zou worden toegekend, wel van "bijstand" die hun wordt verleend.

De verwijzing, in de ontworpen bepalingen, naar "het minimum bepaald door artikel 11, § 2 en § 2bis, van de wet van 2 april 1965" neemt derhalve geenszins de juridische onduidelijkheid weg, hetgeen blijkt de memorie van toelichting nochtans de bedoeling is. De ontworpen bepalingen moeten anders geredigeerd worden.

Afdeling 4 - Grondwater

Artikelen 15 tot 18

1. Artikel 28ter, § 2, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer somt een aantal grondwaterwinningen op waarvoor vrijstelling

L. 26.995/3

wordt verleend van de heffing bedoeld in paragraaf 1 van dat artikel 28ter. Artikel 15 van het ontwerp strekt er in essentie toe die opsomming aan te vullen met een aantal verrichtingen die eveneens onder die vrijstellingsregeling vallen.

De artikelen 16, 1°, en 18 van het ontwerp bepalen de sociaal-economische correctiefactor (CSE) voor de berekening van de heffing voor het heffingsjaar 1998. Bij het vaststellen van die correctiefactor wordt volgens de memorie van toelichting rekening gehouden met de "economische draagkracht" van de bedrijfssectoren.

De afdeling wetgeving beschikt niet over de feitelijke gegevens om te kunnen beoordelen of ieder van die ontworpen regelingen kan worden geacht in overeenstemming te zijn met het gelijkheidsbeginsel.

2. In artikel 16, 1°, van het ontwerp (ontworpen artikel 28quater, § 1, 2°) schrijve men "bijlage" in plaats van "bijlage 1".

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 18.

Afdeling 5 - Watervang

Artikel 19

Men redigere de inleidende zin van dit artikel als volgt :

L. 26.995/3

"Artikel 83, § 6, van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, opgeheven bij decreet van 20 december 1996, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :".

Hoofdstuk VI - Sociaal en Cultureel Werk

Artikel 22

Om wetgevingstechnische redenen kan dit artikel beter geredigeerd worden als volgt :

"In artikel 30 van het decreet van 19 april 1995 houdende ... worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° in § 1 worden de woorden "maximum drie kalenderjaren" vervangen door "zes kalenderjaren";
- 2° in § 2 worden de woorden "drie kalenderjaren" vervangen door "zes kalenderjaren".

Omwille van de rechtszekerheid dient ook voorzien te worden in de formele opheffing van artikel 62 van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 (1).

(1) Bij dat artikel wordt bepaald dat de in artikel 30, § 1, van het decreet van 19 april 1995 bedoelde termijn van maximum drie kalenderjaren "met één kalenderjaar (wordt) verlengd".

L. 26.995/1

Het advies betreffende de hoofdstukken I, II, V en VII werd gegeven door de eerste kamer, samengesteld uit

de Heren	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	M. VAN DAMME,	staatsraden,
	D. ALBRECHT,	
	G. DE MUNTER,	toegevoegd griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. B. SEUTIN en G. VAN HAEGENDOREN, auditeurs. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. E. VANHERCK, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. DE MUNTER

J. DE BRABANDERE

L. 26.995/3

Het advies betreffende de hoofdstukken III, IV, VI en VII werd gegeven door de derde kamer, samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS,	staatsraden,
	L. HELLIN,	
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

De verslagen werden uitgebracht door de HH. B. SEUTIN, G. VAN HAEGENDOREN en Mevr. R. THIELEMANS, auditeurs. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. THEUNIS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Financiën , Begroting en Gezondheidsbeleid te machtigen het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998, in te dienen bij het Vlaamse Parlement. De tekst van dit ontwerp luidt als volgt :

HOOFDSTUK I

Onderwijs

Artikel 1

Aan artikel 20, §3, van het decreet van 21 december 1990 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, zoals gewijzigd bij decreet van 20 december 1996, worden de volgende woorden toegevoegd :

“, hetzij artikel 25, § 1, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997.”.

Artikel 2

In artikel 47 van het decreet van 21 december 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 worden tussen de woorden “de algemene werkingskosten van het tijdschrift” en de woorden “te financieren” de volgende woorden ingevoegd :

“en de aanschaf van vermogensgoederen”.

Artikel 3

In het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt een artikel 195bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

“Artikel 195bis

§ 1. Er wordt een recuperatiefonds opgericht, hierna genoemd “het fonds”.

§ 2. Het fonds is een begrotingsfonds in de zin van artikel 45 van het koninklijk besluit van 17 juli 1991 houdende coördinatie van de wetten op de rijkscomptabiliteit.

§ 3. De middelen van het fonds dienen aangewend te worden voor de betaling van de werkingsuitkeringen aan de hogescholen.

§ 4. Aan het fonds worden alle ontvangsten voortvloeiend uit de terugstorting van onverschuldigde salarissen en vergoedingen toegewezen.

§ 5. De rekenplichtige die de ontvangsten gedaan heeft, beschikt rechtstreeks over de kredieten van het fonds.”.

Artikel 4

Voor het begrotingsjaar 1998 worden de vastleggingsmachtigingen, bedoeld in artikel 166 van het decreet van 21 december 1994 betreffende het Onderwijs VI, verhoogd met 800.000.000 frank. Dit bedrag is bestemd voor de hogescholen.

Deze extra vastleggingsmachtiging wordt als volgt verdeeld :

1) IVAH :	262.476.370 frank
2) DIGO – gesubsidieerde officiële hogescholen :	74.047.166 frank
3) DIGO – gesubsidieerde vrije hogescholen :	463.476.464 frank

HOOFDSTUK II

Financiën en Begroting

Artikel 5

Voor wat het Vlaamse Gewest betreft, worden aan het artikel 253 van het Wetboek van de Inkomsten belastingen volgende bepalingen toegevoegd, die luiden als volgt :

“4^{oo}van nieuwe onroerende goederen als bedoeld in artikel 471, § 3, die overeenkomstig artikel 472, § 2 na 1 januari 1998 aanleiding geven tot een verhoogd kadastraal inkomen in vergelijking tot het kadastraal inkomen per 1 januari 1998 ;

5^{oo}van nieuwe onroerende goederen als bedoeld in artikel 471, §3, waarvoor voor de eerste maal, overeenkomstig artikel 472 § 2, een kadastraal inkomen vastgesteld wordt.

De in het eerste lid, 4^{oo},bedoelde vrijstelling wordt slechts verleend voor het gedeelte dat het per 1 januari 1998 vastgesteld kadastraal inkomen overschrijdt.

Komen voor toepassing van het eerste lid, 4^{oo}en 5^{oo}, niet in aanmerking de nieuwe onroerende goederen die geplaatst worden in industriële, nijverheids-, of handelsgebouwen die overeenkomstig het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 in overtreding zijn inzake de bouwvergunning.”.

Artikel 6

Voor wat het Vlaamse Gewest betreft, wordt aan het artikel 255 van het Wetboek van de Inkomsten belastingen een derde, een vierde en een vijfde lid toegevoegd, die luiden als volgt :

“Zij bedraagt voor materieel en outillage zoals bedoeld in artikel 471, § 3, 2,5 % vermenigvuldigd met een coëfficiënt zoals hierna bepaald.

De coëfficiënt wordt verkregen door het gemiddelde van de indexcijfer van het jaar 1996 te delen door het gemiddelde van de indexcijfers van het jaar dat het jaar van de inkomsten voorafgaat.

Bij de berekening van de coëfficiënt worden de volgende afrondingen toegepast :

1^{oo}het gemiddelde van de indexcijfers wordt afgerond tot het hogere of lagere honderdste van een punt naargelang het cijfer van de duizendsten van een punt al of niet 5 bereikt ;

2^{oo}de coëfficiënt wordt afgerond tot het hogere of lagere tienduizendste naargelang het cijfer van de honderdduizendsten al of niet 5 bereikt ;

3^{oo}na toepassing van de coëfficiënt wordt het bekomen tariefbedrag afgerond tot het hogere of lagere honderdste van een punt naargelang het cijfer van de duizendsten van een punt al of niet 5 bereikt.”.

HOOFDSTUK III

Huisvesting

Artikel 7

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, bedoeld in artikel 30 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, en het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen, bedoeld in artikel 50 van hetzelfde decreet, krijgen als opdracht om onder de in dit artikel vermelde voorwaarden tussenkomsten in de aankoop prijs en in de betaling van de leninglast te verschaffen voor leningen aangegaan voor de verwerving van een bouwgrond die gelegen is in de door de Vlaamse regering nader te bepalen gebieden van de provincie Vlaams-Brabant.

De Vlaamse regering kan, afhankelijk van de kredieten die daartoe op de begroting van het Vlaams Gewest worden ingeschreven, aan de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen een subsidie verlenen voor de in het eerste lid bedoelde verrichting.

Het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen kan de tussenkomsten enkel verlenen aan gezinnen met minstens twee kinderen ten laste en voor zover de bouwgronden gelegen zijn in de door de Vlaamse regering nader te bepalen woonvernieuwings- of woningbouwgebieden van de provincie Vlaams-Brabant, bedoeld in artikel 23 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode.

De tussenkomsten kunnen enkel worden verleend aan particulieren die voldoen aan de door de

Vlaamse regering te bepalen eigendoms- en inkomensvoorwaarden.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toepassing van dit artikel.

HOOFDSTUK IV

Kansarmoedebestrijding

Artikel 8

Aan artikel 3, § 3, van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds worden de volgende woorden toegevoegd : “en met het bedrag ter dekking van de uitgaven verbonden aan een Steunpunt Armoedebestrijding”.

Artikel 9

Aan artikel 24, § 3, van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997 worden de volgende woorden toegevoegd “en om de uitgaven, bedoeld in artikel 3, § 3 van het decreet van 14 mei 1996 tot vaststelling van de regelen inzake de werking en de verdeling van het Sociaal Impulsfonds ten laste van het Leegstandsfonds te leggen.”.

HOOFDSTUK V

Leefmilieu

AFDELING 1

Mestheffingen

Artikel 10

Voor de vernietigde § 3 van artikel 21 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het milieu tegen de verontreiniging door meststoffen, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1995, treedt een nieuwe § 3 in de plaats, luidend als volgt :

“§ 3. Het bedrag van de in § 1 bedoelde basisheffing wordt door middel van de volgende formule berekend :

$$[(GPp1) \times 1 + (GPn1) \times 1 + X] \times K_I$$

waarin :

GPp1 = het deel van de gewogen mestproductie GPp, uitgedrukt in kg P₂O₅ en zoals gedefinieerd in § 2, behorende tot de schijf van meer dan 1.500 ;

GPn1 = het deel van de gewogen mestproductie GPn, uitgedrukt in kg N en zoals gedefinieerd in § 2, behorende tot de schijf van meer dan 3.000 ;

X :

– wanneer de gewogen mestproductie GPp, uitgedrukt in kg P₂O₅ en zoals gedefinieerd in § 2, kleiner is dan 10.000 :

$$X = (MOp - MVp) \times 1 + (MOn - MVn) \times 1 ;$$

– wanneer de gewogen mestproductie GPp, uitgedrukt in kg P₂O₅ en zoals gedefinieerd in § 2, 10.000 of meer bedraagt :

$$X = (MOp - MVp) \times 2 + (MOn - MVn) \times 2 ;$$

waarbij :

– MOp = het mestoverschot, uitgedrukt in kg P₂O₅ en zoals gedefinieerd in artikel 6 ;

– MOn = het mestoverschot, uitgedrukt in kg N en zoals gedefinieerd in artikel 6 ;

– MVp = dat deel van MOp, uitgedrukt in kg P₂O₅, dat door de producent conform de bepalingen van hoofdstuk III werd afgezet in een verwerkingseenheid of werd geëxporteerd ;

– MVn = dat deel van MOn, uitgedrukt in kg N, dat door de producent conform de bepalingen

van hoofdstuk III werd afgezet in een verwerkingseenheid of werd geëxporteerd." ;

indexcijfer der consumptieprijzen van december van het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar, basis 1988

$$K_I = \frac{\text{indexcijfer der consumptieprijzen van december 1997, basis 1988}}{\text{indexcijfer der consumptieprijzen van december 1988, basis 1988}}.$$

Artikel 11

Aan § 5 van het artikel 21 van hetzelfde decreet wordt een tweede en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt :

"In het geval het mestoverschot door invoer betrekking heeft op paardenmest bestemd als grondstof voor de aanmaak van champignonsubstraat wordt de in het eerste lid bedoelde basisheffing verminderd met een percentage gelijk aan het quotient van :

$$\frac{A \times 100}{B}$$

B

waarbij :

A = de door diezelfde invoerder in datzelfde kalenderjaar uit het Vlaamse Gewest via het champignonsubstraat geëxporteerde nutriënten afkomstig van paardenmest uitgedrukt in kg P_2O_5 ;

B = de door diezelfde invoerder in datzelfde kalenderjaar in het Vlaamse Gewest via het paardenmest geïmporteerde nutriënten, uitgedrukt in kg P_2O_5 .

Voormelde vermindering kan evenwel slechts in aanmerking worden genomen op voorwaarde dat de betrokken heffingsplichtige bij zijn in § 3 van het artikel 3 bedoelde aangifte een nutriëntenbalans voegt waarin de hoeveelheden geïmporteerde nutriënten B en de hoeveelheden geëxporteerde nutriënten A duidelijk zijn gestaatd."

AFDELING 2

Oppervlaktewateren

Artikel 12

In het artikel 35ter van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 22 december 1993 en 20 december 1996 wordt :

1° in het eerste lid van § 5 de bepaling "ofwel, het bestaansminimum, toegekend door het O.C.M.W. volgens de wet van 7 augustus 1974 ;" vervangen door de volgende bepaling :

"ofwel, het bestaansminimum of het levensminimum, toegekend door het OCMW met toepassing van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum respectievelijk van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn ;" ;

2° in het tweede lid van § 5 de bepaling "genoten heeft van een door het OCMW toegekend bestaansminimum ;" vervangen door de volgende bepaling :

"genoten heeft van een door het OCMW toegekend bestaansminimum of het levensminimum ;"

3° in § 6 de bepaling "geniet van een door het OCMW toegekend bestaansminimum ;" vervangen door de volgende bepaling :

"geniet van een door het OCMW toegekend bestaansminimum of levensminimum ;".

Artikel 13

In de artikelen 35quinquies, § 1 in fine en 35septies in fine van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990 en gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993, 6 juli 1994, 21 december 1994, 22 december 1995 en 20 december 1996, worden de woorden "a : deze term is gelijk aan 0,825 voor de heffingsjaren 1992, 1993, 1994, 1995 en 0,550 voor de heffingsjaren 1996 en 1997" vervangen door de woorden "a : deze term is gelijk aan 0,825 voor de heffingsjaren 1992, 1993, 1994, 1995 en is gelijk aan 0,550 met ingang van het heffingsjaar 1996."

AFDELING 3

Heffingen op afval

Artikel 14

Artikel 47, § 2, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, gewijzigd bij de decreten van 25 juni 1992, 18 december 1992, 22 december 1993, 21 december 1994, 22 december 1995 en 20 december 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° 10° wordt vervangen door wat volgt :

"10[∞] a) 2.000 x K frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor huishoudelijke afvalstoffen, waarbij :

– K = 0,75 voor het heffingsjaar 1996 en K = 1 met ingang van het heffingsjaar 1997 voor het storten van huishoudelijke afvalstoffen ;

– K = 1 voor het storten van afvalstoffen andere dan huishoudelijke afvalstoffen ;

b) 1.900 x K frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor huishoudelijke afvalstoffen met actieve stortgasonttrekking en met recuperatie van de energieinhoud van het stortgas, waarbij :

– K = 0,75 voor het heffingsjaar 1996 en K = 1 met ingang van het heffingsjaar 1997 voor het storten van huishoudelijke afvalstoffen ;

– K = 1 voor het storten van afvalstoffen andere dan huishoudelijke afvalstoffen ;" ;

2[∞]15[∞]wordt vervangen door de volgende bepaling :

"15[∞]a) 2.000 x K frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een monostortplaats vergund voor verkleinde huishoudelijke afvalstoffen, waarbij :

– K = 0,75 voor het heffingsjaar 1996 en K = 1 met ingang van het heffingsjaar 1997 voor het storten van verkleinde huishoudelijke afvalstoffen ;

– K = 1 voor het storten van afvalstoffen andere dan verkleinde huishoudelijke afvalstoffen ;

b) 1.900 x K frank per ton, voor het storten van afvalstoffen op een stortplaats vergund voor verkleinde huishoudelijke afvalstoffen met actieve stortgasonttrekking en met recuperatie van de energieinhoud van het stortgas, waarbij :

– K = 0,75 voor het heffingsjaar 1996 en K = 1 met ingang van het heffingsjaar 1997 voor het storten van verkleinde huishoudelijke afvalstoffen ;

– K = 1 voor het storten van afvalstoffen andere dan verkleinde huishoudelijke afvalstoffen ;".

AFDELING 4

Grondwater

Artikel 15

In het artikel 28ter van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, ingevoegd bij decreet van 20 december 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1[∞]in § 2 wordt 4[∞]vervangen door wat volgt :

"4[∞]bronbemalingen die technisch noodzakelijk zijn voor :

– ofwel, de verwezenlijking van bouwkundige werken ;

– ofwel, de aanleg van openbare nutsvoorzieningen ;" ;

2[∞]aan § 2 worden een 5[∞] 6[∞] 7[∞] 8[∞]en 9[∞]toegevoegd, die luiden als volgt :

"5[∞]draineringen die noodzakelijk zijn om het gebruik en/of de exploitatie van bouw- of weiland mogelijk te maken of houden ;

6[∞]bronbemalingen die noodzakelijk zijn voor de exploitatie van tunnels voor openbare wegen en/of openbaar vervoer of voor de waterbeheersing van mijnverzakkingsgebieden ;

7[∞]bronbemalingen die noodzakelijk zijn om het gebruik en/of de exploitatie van gebouwen of bedrijfsterreinen mogelijk te maken of houden, op voorwaarde dat :

a) deze noodzakelijkheid is gestaafd door een hydrologisch attest opgesteld door een milieudeskundige die overeenkomstig titel II van het VLA-REM is erkend in de discipline grondwater ;

b) het hydrologisch attest bedoeld sub a) vóór 15 maart van elk heffingsjaar bij de directeur-generaal van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer of zijn gemachtigde is ingediend ; bij wijze van overgangsregeling moet bedoeld attest

voor het heffingsjaar 1998 worden ingediend vóór 1 juli 1998 ;

de regering kan regels vaststellen met betrekking tot de minimale inhoud en de vorm van bedoeld hydrologisch attest ;

8∞grondwaterwinningen die gebruikt worden voor koude-warmtepompen, op voorwaarde dat het grondwater na doorstroming van de koude-warmtepomp integraal terug in dezelfde watervoerende laag wordt ingebracht ;

9∞grondwaterwinningen in het kader van bodemsaneringswerken, waarvoor een conformiteitsattest werd afgeleverd overeenkomstig het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering."

Artikel 16

In het artikel 28quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1∞in § 1, 2∞worden de woorden "hierbij is CSE een sociaal-economische correctiefactor die voor het heffingsjaar 1997 gelijk is aan nul" vervangen door de woorden "hierbij is CSE een sociaal-economische correctiefactor die voor het heffingsjaar 1997 gelijk is aan nul en vanaf het heffingsjaar 1998 de waarde heeft als aangegeven in de bijlage gevoegd bij dit decreet in relatie tot de hoofdactiviteit waarvoor het opgepompte grondwater werd aangewend." ;

2∞in § 2 wordt 2∞vervallen door wat volgt :

"2∞wanneer de grondwaterwinning niet met toepassing van onderhavig decreet is vergund of in de vergunning geen toegelaten capaciteit is vermeld :

a) wanneer de activiteit waarvoor het opgepompte grondwater werd aangewend aanleiding geeft tot een lozing van afvalwaters en de totale waterbalans gekend is :

de in het desbetreffende jaar geloosde hoeveelheid afvalwater, in voorkomend geval :

– verminderd met de hoeveelheid water die in dat jaar werd opgenomen :

– uit oppervlaktewater, voor zover dit werd aangegeven in het kader van de wetgeving inzake het capteren van oppervlaktewater vastgesteld bij

decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 ;

– via het openbare watervoorzieningsnet ;

– uit het opvangen hemelwater ;

– vermeerderd met de hoeveelheid water die in dat jaar werd verbruikt :

– door verdamping ;

– in voeding, producten of grondstoffen ;

b) in de andere gevallen :

de som van de technische capaciteit van de pompen, uitgedrukt in m³ per uur, vermenigvuldigd met T ; daarbij is :

– voor seizoensgebonden berekeningen van bouwen weiland :

$T = 200$

– voor andere seizoensgebonden activiteiten of activiteiten van beperkte duur :

$T = 10 \times$ het reële aantal dagen dat de grondwaterwinning in gebruik is geweest ;

– in de overige gevallen :

$T = 2.000."$;

2∞de bepaling van § 3 wordt vervangen door wat volgt :

– "de heffing ten laste van elke van de in artikel 28ter bedoelde heffingsplichtige kan in geen geval lager zijn dan het minimum bedrag van 5.000 x CSE frank, evenwel zonder dat dit bedrag lager kan zijn dan 1500 frank vanaf het heffingsjaar 1998. "

Artikel 17

In het artikel 28quinquies, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 20 december 1996, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

"De in het eerste lid opgelegde verplichting tot het voorzien van een debietsmeting en registratie geldt niet voor grondwaterwinnningen waarvan het opgepompte grondwater wordt aangewend voor de berekening van bouw- en weiland."

Artikel 18

Aan hetzelfde decreet wordt een bijlage toegevoegd, die luidt als volgt :

"BIJLAGE BIJ HET DECREET VAN 24 JANUARI 1984 HOUDENDE MAATREGELEN INZAKE HET GRONDWATERBEHEER

numme- ring	aard hoofdactiviteit waarvoor het opgepompte grondwater werd aangewend	Correctie-factor CSE heffingsjaar 1998
1	Aardappelmeelfabrieken	0,20
2	Aardappelverwerking tot voorgebakken frieten	0,27
3	Aardewerk, asbestcement-, glas-, kalksteen-, asbest-, cement- en betonfabriek	0,23
4	Autorevisiewerkplaatsen, werkplaatsen voor tram en spoor, garages en spuitereien	0,13
5	Bierbrouwerijen	0,27
6	Brood- en koekfabrieken en niet elders genoemde voedingsmiddelen	0,23
7	Cacao-, chocolade-, suikerwerk-, honingfabrieken	0,27
8	Chemische industrieën	0,30
9	Destilleerderijen	0,27
10	Destructiebedrijven	0,23
11	Dorserijen van erwten en capucijnen	0,20
12	Elektriciteitscentrales	0,27
13	Emaillerderijen	0,23
14	Fruitconservenfabrieken (inclusief jamfabrieken)	0,10
15	Galvaniseerfabrieken	0,20
16	Gasfabrieken	0,20
17	Gist- en spiritusfabrieken	0,10
18	Grafische en andere papierverwerkende en kartonverwerkende bedrijven	0,20
19	Groentenconservenbedrijven	0,13
20	Groentenwasserijen	0,20
21	Horeca	0,23
22	Huiden en vellen, leerlooierijen en pelsbedrijven	0,17
23	IJzerbeitserijen	0,20
24	Kaarsfabrieken en wasblekerijen	0,20
25	Keramische industrie	0,10
26	Laboratoria	0,27
27	Lak- en verffabrieken	0,27

numme- ring	aard hoofdactiviteit waarvoor het opgepompte grondwater werd aangewend	Correctie-factor CSE heffingsjaar 1998
28	Landbouwbedrijven : a) pluimveehouderijen b) varkenshouderijen c) rundveebedrijven d) andere veehouderijen e) overige bedrijven	0,10
29	Lijmfabrieken	0,27
30	Limonadefabrieken en bottelarijen	0,27
31	Margarine-, vet- en spijsoliefabrieken	0,17
32	Metaalindustrie (mechanisch bewerken, verzinken en non-ferrobeitsen)	0,20
33	Metallurgische industrie	0,17
34	Mouterijen	0,23
35	Papierindustrie	0,23
36	Parfum- en cosmeticafabrieken0,1037Pindabrandrijen	0,20
38	Plastiekverwerkende nijverheid	0,23
39	Pluimveeslachterijen	0,13
40	Poets- en smeermiddelenfabrieken	0,13
41	Slachthuizen (exclusief vleeswarenverwerking) andere dan sub 39	0,13
42	Stijfsel- en zetmeelfabrieken	0,20
43	Strokkartonfabrieken	0,20
44	Suikerfabrieken en suikerbietenrasperijen0,3045Textielfabrieken : a) Spinnerij b) Weverij c) Textielveredeling d) Wolwasserij	0,13
46	Vatenwasserijen	0,20
47	Visconservenfabrieken	0,10
48	Vismeelfabrieken	0,20
49	Vleeswarenbedrijven	0,13
50	Vulcaniseerinrichting-, gummiwaren-, kabel- en kunstleerfabrieken	0,23
51	Wasserijen met uitzondering van wassalons : a) Natwasserijen b) Chemische waterijen en droogkuis	0,20
52	Zeepfabrieken	0,23
53	Zuivelindustrie	0,10
54	Zwembadinrichtingen	0,20
55	Niet hogervermelde bedrijfsactiviteiten	0,20".

AFDELING 5

Watervang

Artikel 19

Artikel 83, §6, van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen, alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, opgeheven bij het decreet van 20 december 1996, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

“§6. Voor het aftappen van water door de vergunninghouders die onder de toepassing van de wet van 20 juni 1855 inzake de irrigaties in de Kempen vallen, wordt het verschuldigde bedrag vastgesteld op 5000 frank per jaar.”.

HOOFDSTUK VI

Bepalingen met betrekking tot de omvorming van begrotingsfondsen

AFDELING 1

Instellingen van Openbaar Nut

Artikel 20

Aan artikel 1, § 4, van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1995, wordt de volgende bepaling toegevoegd :

“e) alle terugbetalingen met betrekking tot de activa, overgedragen krachtens artikel 55, § 4, van de bijzondere wet van 16 januari 1989, alsmede de terugbetalingen voortvloeiend uit ten onrechte verleende steun in het kader van de economische expansiewetgeving.”.

AFDELING 2

Opheffing van begrotingsfondsen

Artikel 21

Artikel 29 van het decreet van 21 december 1990 houdende begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991, gewijzigd bij het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, wordt opgeheven.

HOOFDSTUK VII

Sociaal en Cultureel Werk

Artikel 22

In artikel 30 van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor diensten voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen en houdende een wijziging van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in §1 worden de woorden “van maximum drie kalenderjaren” vervangen door “zes kalenderjaren” ;

2° in §2 worden de woorden “drie kalenderjaren” vervangen door “zes kalenderjaren”.

Artikel 23

De organisaties bedoeld in artikel 30, § 1 en § 2 van bovenvermeld decreet, die op het ogenblik van het in werking treden van dit decreet nog niet erkend zijn, kunnen ten vroegste erkend worden op basis van het werkjaar 1998.

Artikel 24

Voor de organisaties, niet bedoeld in artikel 30, § 1 en § 2 van het bovenvermeld decreet, die op het ogenblik van het in werking treden van dit decreet nog niet erkend zijn, kan een erkenning ten vroegste ingaan op 1 januari 2000.

HOOFDSTUK VIII

Inwerkingtreding

Artikel 25

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1998, behoudens andersluidende bepalingen in dit decreet.

Brussel, 23 oktober 1997.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Buitenlands beleid,
Europese Aangelegenheden, Wetenschap
en Technologie,*

Luc VAN DEN BRANDE

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Onderwijs en
Ambtenarenzaken,*

Luc VAN DEN BOSSCHE

*De Vlaamse minister van Leefmilieu
en Tewerkstelling,*

Theo KELCHTERMANS

*De Vlaamse minister van Financiën, Begroting
en Gezondheidsbeleid,*

Wivina DEMEESTER

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,*

Leo PEETERS

*De Vlaamse minister van Openbare Werken,
Vervoer en Ruimtelijke Ordening,*

Eddy BALDEWIJNS

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

Luc MARTENS

*De Vlaamse minister van Economie, KMO,
Landbouw en Media,*

Eric VAN ROMPUY

*De Vlaamse minister van Brusselse
Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid,*

Brigitte GROUWELS
